រដ្ឋសភា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន

ច្បាប់ចម្លង

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១៩៧/០១

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * * * * * * * *

រដ្ឋសភា
លេខ ២៧០
ថ្ងៃទី ១៧.២.៩៧ ម៉ោង ៦:៣០
បញ្ជូនទៅ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២ នស_៩៤ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស_រកត_១០៩៤_៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស_រកត_១០៩៤_៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស_រកម_០១៩៦_០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និង ជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ នាសម័យប្រជុំលើកទី៧ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ

ជំពូកទី ១

ការចាត់ថ្នាក់ថ្នាំញៀនឬសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ និងសារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន

មាត្រា ១.-

ត្រូវចាត់ទុកជាគ្រឿងញៀន ថ្នាំញៀនទាំងឡាយ សារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទនិងគ្រឿងផ្សំទាំងឡាយ ដែលកំណត់ក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ :

តារាង I -រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយដែលគ្មានផលប្រយោជន៍អ្វីខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង II -រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ប៉ុន្តែមានផលប្រយោជន៍ខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង III -រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ប៉ុន្តែមានផលប្រយោជន៍ខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង IV -សារធាតុនិងជាតិគីមីទាំងឡាយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀននិងសម្រាប់ផលិតសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ហើយដែលចាត់ថ្នាក់ក្នុងអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិឆ្នាំ១៩៨៨ ស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំនួញខុសច្បាប់នៃគ្រឿងញៀននិងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ឬក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះប្រឆាំងនឹងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

តារាងទាំង ៤ នេះ បានចែងជាលំអិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ។

តារាងទាំងអស់នេះនឹងបានកែប្រែ ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រោយពីបានសួរយោបល់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ជាអាទិ៍ ពេលណាមានការចុះឈ្មោះគ្រឿងញៀនជាថ្មី ការលុបចេញឬការផ្ទេរពីតារាងមួយទៅតារាងមួយ ។

ជំពូកទី ២

ការហាមឃាត់ ការដាំរុក្ខជាតិញៀន ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការចែកចាយនិងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀន

មាត្រា ២.-

លើកលែងតែក្នុងករណីនៃមាត្រា ១៤ ការដាំអាភៀន ដើមកូកា ដើមកញ្ឆងនិងដើមកញ្ឆា ត្រូវហាមឃាត់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣.-

លើកលែងតែក្នុងករណីនៃមាត្រា ១៤ ត្រូវហាមឃាត់ការផលិត ការចែកចាយនិងការធ្វើជំនួញលក់ដុំឬលក់រាយ ការដឹកជញ្ជូន ការរក្សាទុក ការផ្តល់ឱ្យ ការចែកឱ្យដោយគិតថ្លៃឬឥតគិតថ្លៃ ការទិញ ការប្រើប្រាស់ ការនាំចេញ នាំចូលឬការឆ្លងកាត់និងការសិចតលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំដែលមានចែងក្នុងតារាង I ។

មាត្រា ៤.-

ការផលិត ការធ្វើជំនួញនិងការចែកចាយដុំក្តី រាយក្តី ការធ្វើជំនួញអន្តរជាតិ ការប្រើប្រាស់រុក្ខជាតិ សារធាតុនិងការរៀបចំផ្សំធ្វើ ដែលបានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវបានហាមឃាត់ចំពោះជនណាក៏ដោយ ដែលគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណពិសេសពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលនិងចំពោះគ្រឹះស្ថានឬទីស្ថានណាមួយ ដែលឥតមានអាជ្ញាប័ណ្ណពិសេស ចេញឱ្យក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចគ្នា ។

បែបបទសម្រាប់អនុវត្តទាំងឡាយនៃមាត្រានេះ ហើយជាអាទិ៍បណ្តាបែបបទទាក់ទងទៅនឹងល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃពាក្យសុំនិងសេចក្តីអនុញ្ញាតិ ទាក់ទងទៅនឹងមាតិកានិងការកំរិត ការផ្អាកមិនឱ្យប្រើនិងការលុបចោលនៃអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងពីរ ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥.-

ត្រូវហាមឃាត់ដូចគ្នានឹងខាងលើនេះដែរ ចំពោះរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ជាពិសេសការឆ្លងកាត់និងការសិចតលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទោះបីរុក្ខជាតិ សារធាតុឬគ្រឿងផ្សំនោះដាក់ចុះឬមិនដាក់ចុះពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនក៏ដោយ លើកលែងតែការទិញ ការដឹកជញ្ជូននិងការរក្សាទុកសម្រាប់ផលិតឱសថព្យាបាលមនុស្សឬសត្វ ដែល ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការអនុញ្ញាតិនិងការត្រួតពិនិត្យនៃក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៦.-

វិធានការត្រួតពិនិត្យនិងតាមដាន ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ក៏ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅនៅកំពង់ផែរួចពន្ធនិងនៅតំបន់រួចពន្ធដែរ ។

មាត្រា ៧.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលកំណត់ ១ឆ្នាំម្តង នូវបរិមាណជាអតិបរមានៃរុក្ខជាតិសារធាតុនិងគ្រឿងញៀនផ្សេងៗ ដែលសហគ្រាសរដ្ឋនិងសហគ្រាសឯកជនត្រូវការដើម្បីផលិតឱសថព្យាបាលមនុស្សឬសត្វ តាមសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែង ។

មាត្រា ៨.-

ក្រសួងសុខាភិបាលនាំចូលរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងញៀនផ្សេងៗ ដែលត្រូវការប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់សហគ្រាសរដ្ឋឬសហគ្រាសឯកជនខាងលើនេះយកទៅផលិតឱសថ ។

សហគ្រាសឯកជនដែលផលិតឱសថព្យាបាលមនុស្សឬសត្វដែលត្រូវការទិញរុក្ខជាតិសារធាតុឬគ្រឿងញៀនដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវសុំទិញពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៩.-

ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងញៀនឬឱសថដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវហាមឃាត់ ។ ការផ្តល់គំរូឬរូបមន្តឱសថទៅឱ្យឯកជន ការផ្តល់គំរូរុក្ខជាតិ សារធាតុឬគំរូគ្រឿងញៀន ដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ១០.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល អាចចេញប្រកាសណែនាំបន្ថែមចំពោះការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ ។

វិធានទាក់ទងនឹងការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណនិងល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលសហគ្រាសឬឯកជនណាម្នាក់អាចធ្វើសកម្មភាពចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១.-

ការធ្វើ ការលក់ ទិញឬការចែកចាយជុំនិងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃសារធាតុដែលមានចែងនៅក្នុងតារាង IV ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥ ដល់ ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១២.-

អ្នកផលិត អ្នកលក់ដុំនិងអ្នកលក់រាយ ដែលអនុញ្ញាតិដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវតែចុះក្នុងសៀវភៅបញ្ជីដែលមានបង់លេខទំព័រនិងចុះហត្ថលេខាសង្ខេបរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវរាល់ការទិញឬលក់សារធាតុ ដែលមានចែងក្នុងតារាង II , III និង IV ។

ការចុះបញ្ជីនេះ ត្រូវធ្វើនៅពេលប្រតិបត្តិការ ដោយឥតទុកចន្លោះ ឥតកោសលុបនិងឥតសរសេរត្រួត ។

ការចុះបញ្ជីនេះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃប្រតិបត្តិការ ឈ្មោះនិងចំនួននៃផលិតផលដែលទទួលបានឬលក់ចេញ នាម អាស័យដ្ឋាននិងមុខរបររបស់អ្នកទទួលទិញឬអ្នកលក់ ។

សៀវភៅបញ្ជីត្រូវរក្សាទុកក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចុះបញ្ជីចុងក្រោយ ដើម្បីបង្ហាញទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតាមសេចក្តីបង្គាប់ ។

មាត្រា ១៣.-

កាលបើមានសញ្ញាធ្ងន់ធ្ងរល្មមឱ្យសង្ស័យថា សារធាតុណាមួយក្នុងតារាង IV ជាសារធាតុសម្រាប់យកទៅផលិតថ្នាំញៀនដោយខុសច្បាប់ណាមួយឬសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ សារធាតុនោះត្រូវឃាត់ទុកភ្លាម រង់ចាំលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការ។

ជំពូកទី ៣

ការស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ខាងវិទ្យាសាស្ត្រនិងខាងការសិក្សា

មាត្រា ១៤.-

ដើម្បីគោលដៅនៃការស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ខាងការសិក្សាឬខាងនគរបាលវិទ្យាសាស្ត្រ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលអាចអនុញ្ញាតិអោយបុគ្គលនៃអង្គការរដ្ឋណាមួយផលិត ធ្វើ ទិញ ប្រើប្រាស់ រក្សាទុករុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំ ដែលមានចែងក្នុងតារាង I, II និង III ក្នុងបរិមាណមិនលើសពីចំនួនត្រូវការចាំបាច់ជាច់ខាត ។

អ្នកទទួលការអនុញ្ញាតិត្រូវចុះក្នុងសៀវភៅនូវបរិមាណនៃវត្ថុជាតិ សារធាតុគ្រឿងញៀន ដែលខ្លួនទិញ ផ្ញើ ប្រើប្រាស់និងកំទេចចោល ។ បញ្ជីនេះសាមីខ្លួនត្រូវរក្សាទុក ១០ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

ម្យ៉ាងទៀត ត្រូវចុះបញ្ជី ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃប្រតិបត្តិការនិងឈ្មោះអ្នកផ្តល់ ។ រៀងរាល់ឆ្នាំ អ្នកទទួលការអនុញ្ញាតិ ត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលអំពីបរិមាណប្រើប្រាស់ ឬ កំទេចចោលនិងបរិមាណដែលមាននៅក្នុងសន្និធិ ។

ជំពូកទី ៤
អធិការកិច្ចនិងការពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើស

មាត្រា ១៥.-

គ្រប់បុគ្គល សហគ្រាសឯកជន សហគ្រាសរដ្ឋ គ្រឹះស្ថានវេជ្ជសាស្ត្រ គ្រឹះស្ថានឱសថសាស្ត្រនិងគ្រឹះស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលធ្វើសកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការណាមួយអំពី វត្ថុជាតិ សារធាតុ គ្រឿងញៀនឬឱសថដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ និងការឃ្លាំមើលរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ដែលត្រូវចាត់អធិការឱសថសាស្ត្រ ឱ្យធ្វើអធិការកិច្ចសាមញ្ញយ៉ាងតិចមួយឆ្នាំម្តងនិងធ្វើអធិការកិច្ចវិសាមញ្ញគ្រប់ពេលវេលាលើគ្រឹះស្ថាន ទីស្ថានសន្និធិ និងលើការកត់ត្រាចុះបញ្ជី ។ អធិការក្រសួងសុខាភិបាល អាចសុំកំលាំងជំនួយចាំបាច់ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ច ។

ត្រូវស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនិងការឃ្លាំមើលខាងលើនេះដែរបន្ទប់ដែលតម្កល់ប្រអប់ដាក់ថ្នាំសម្រាប់សង្គ្រោះមយោបាយដឹកជញ្ជូនសាធារណៈដែលឱ្យធ្វើការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ។

បែបបទសម្រាប់អនុវត្តមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៦.-

ដោយពុំទាន់គិតដល់ការចោទប្រកាន់អំពីការជាំរុក្ខជាតិញៀន ការផលិត ការធ្វើឬការជួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ប្រសិនបើមានត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ជនណាប្រព្រឹត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសកម្មភាពត្រឹមត្រូវណាមួយ ដែលធ្វើឡើងក្នុងប្រយោជន៍វេជ្ជសាស្ត្រឬឱសថសាស្ត្រ បានល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់និងបទបញ្ជាចំពោះ :

១-ការហាមឃាត់មិនអោយជាំរុក្ខជាតិញៀន ផលិតឬធ្វើជំនួញជុំឬរាយ ដឹកជញ្ជូន រក្សាទុក ឱ្យលក់ចែកចាយ ប្រើប្រាស់ ក្នុងរោងចក្រ នាំចូល នាំចេញ ដឹកជញ្ជូនដោយមានការសំចត នូវសារធាតុឬរុក្ខជាតិទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងតារាង I ។

២-អាជ្ញាប័ណ្ណអនុវត្តសកម្មភាពណាមួយដែលចែងខាងលើនេះឬល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលបានតម្រូវដោយអាជ្ញាប័ណ្ណនេះ ។

៣-ការនាំចូលឬនាំចេញ ការដឹកជញ្ជូនដោយមានការសំចតលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៃសារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៤-ការកំរិតជាអតិបរមាដែលកំរិតដោយក្រសួងសុខាភិបាល ពីការផលិតសារធាតុនិងការរៀបចំផ្សំធ្វើ ដែលមានសារធាតុ ចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៥-ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីផលិតផល ដែលមានសារធាតុចែងក្នុងតារាងII និងIII ។

៦-ការចែកចាយ ការចេញវេជ្ជបញ្ជា ការជាវថ្នាំផ្សំឬសារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៧-ការចុះបញ្ជីនិងប្រតិបត្តិការនិងស្ថិតិ ដែលតម្រូវឱ្យធ្វើ ។

៨-ការផលិត ការធ្វើជំនួញ ឬការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង I , II និង III សម្រាប់សកម្មភាពស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ ឬការសិក្សា ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវទ្វេរទោស ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាប្រឆាំងនឹងការបំពេញមុខងាររបស់អធិការនិសថសាស្ត្រ ទោះបីតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ១៧.-

ប្រសិនបើមានហេតុការណ៍ណាមួយបង្ហាញឱ្យឃើញថា ចារីនៃបទល្មើសទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ បានប្រព្រឹត្តសម្រាប់និយោជករបស់ខ្លួន និយោជកនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការបង់ប្រាក់ពិន័យដែលសម្រេចដោយតុលាការ ។

ជំពូកទី ៦

ការបង្ការនិងរាងរាំងការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

ផ្នែកទី ១

ការហាមឃាត់ការទូទាត់ជាសាច់ប្រាក់

មាត្រា ១៨.-

ការទូទាត់ជាសាច់ប្រាក់ មានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវហាមឃាត់ ។

ផ្នែកទី ២

កាតព្វកិច្ចធ្វើប្រតិវេទន៍នៃការផ្ទេរជាអន្តរជាតិនៃរបស់មានតម្លៃ

មាត្រា ១៩.-

រាល់ការផ្ទេរទៅបរទេសឬមកពីបរទេសនូវមូលនិធិ មូលប័ត្រឬរបស់មានតម្លៃផ្សេងៗ ដែលមានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍ទៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។ ក្នុងប្រតិវេទន៍ ត្រូវប្រាប់ប្រភេទនិងចំនួនទឹកប្រាក់នៃការផ្ទេរ នាមនិងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកផ្ទេរនិងអ្នកទទួល ។

ផ្នែកទី ៣

បទបញ្ញត្តិចំពោះរូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលដែលប្រកបមុខរបរជាអ្នកប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃ

មាត្រា ២០.-

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតិអោយប្រកបមុខរបរជាអ្នកប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃ ត្រូវ :

១-សួរបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណអតិថិជនរបស់ខ្លួន ដោយឱយគេបង្ហាញឯកសារជាភស្តុតាងដែលមានបិទរូបថត ហើយនៅមានសុពលភាពនៅឡើយមុននឹងប្តូរប្រាក់ដែលមានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

២-កត់ត្រាប្រតិបត្តិការទាំងនោះ តាមលំដាប់កាលបរិច្ឆេទ ដោយបញ្ជាក់ពីគោត្តនាម នាមខ្លួននិងអាស័យដ្ឋានរបស់អតិថិជន ក្នុងសៀវភៅបញ្ជីបង់លេខនិងចុះហត្ថលេខាសង្ខេបដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ហើយរក្សាទុកបញ្ជីទាំងនេះរយៈពេល ៥ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ក្រោយពីកិច្ចប្រតិបត្តិការចុងក្រោយដែលបានកត់ត្រា ។

ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាអាចចាត់មន្ត្រីរបស់ខ្លួនឱ្យពិនិត្យមើលសៀវភៅបញ្ជីទាំងអស់នេះដល់ទីកន្លែង ។

៣-គោរពរាល់បទបញ្ញារបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ក្នុងសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងការប្តូរប្រាក់ ។

ផ្នែកទី ៤

ការតាមពិនិត្យលើគ្រឹះស្ថានល្បែង

មាត្រា ២១.-

កាលបើអ្នកលេងល្បែងទិញឬយកមកជាមួយឬផ្ញើរកាស ឬបាកសម្រាប់ស៊ីសងដែលមានតម្លៃលើសពីទឹកប្រាក់កំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុគ្រឹះស្ថានល្បែងទាំងឡាយដែលមានការអនុញ្ញាតិពីរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវ :

១-សួរបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកលេងល្បែង ដោយឱ្យគេបង្ហាញឯកសារជាភស្តុតាងដែលមានបិទរូបថត ហើយនៅមានសុពលភាពនៅឡើយ ។

២-ចុះបញ្ជីតាមលំដាប់កាលបរិច្ឆេទ នូវប្រតិបត្តិការទាំងនោះតាមទឹកប្រាក់ជាក់ស្តែងបញ្ជាក់ពីគោត្តនាម នាមខ្លួននិងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកលេងល្បែង នៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីបង់លេខនិង

ចុះហត្ថលេខាសង្ខេបដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ហើយរក្សាសៀវភៅបញ្ជីនោះទុកយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ក្រោយកិច្ចប្រតិបត្តិការចុងក្រោយដែលបានកត់ត្រា ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចាត់មន្ត្រីរបស់ខ្លួនឱ្យទៅពិនិត្យមើលសៀវភៅបញ្ជីទាំងអស់នេះដល់ទីកន្លែង ។

ផ្នែកទី ៥

ការទទួលកិច្ចប្រុងប្រយ័ត្នរបស់អង្គការហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ២២.-

គ្រឹះស្ថានឥណទាននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយ ត្រូវសួរបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់អតិថិជនមុននឹងធ្វើទំនាក់ទំនងកិច្ចការរកស៊ីជាមួយ ។ ត្រូវឃ្លាំមើលជាពិសេសបើមានប្រតិបត្តិការមិនប្រក្រតីឬស្មុគស្មាញ ត្រូវរក្សាទុកឯកសារទាំងឡាយទាក់ទងទៅនឹងអត្តសញ្ញាណនៃអតិថិជនរបស់ខ្លួន និងកិច្ចប្រតិបត្តិការដែលអ្នកទាំងនោះបានធ្វើ ។ ត្រូវឱ្យបុគ្គលិករបស់ខ្លួនផ្សារភ្ជាប់ស្មារតីទៅនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនិងការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

លក្ខខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តន៍មាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៧

ការរាវរកនិងការរាយការណ៍គ្រាប់ការសង្ស័យថាមានការសំអាតប្រាក់

ផ្នែកទី ១

បុគ្គលនិងអង្គការដែលត្រូវរាយការណ៍

មាត្រា ២៣.-

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយនិងបុគ្គលដទៃទៀតដែលក្នុងការប្រព្រឹត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន បានធ្វើ ត្រួតពិនិត្យឬណែនាំឱ្យធ្វើកិច្ចប្រតិបត្តិការ ដែលបណ្តាលឱ្យមានចលនាទុន ត្រូវរាយការណ៍អំពីទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនសង្ស័យថាបានមកពីបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៣ , ៣៧ ដល់ ៤០ និង ៤២ ដល់ ៤៤ ព្រមទាំងប្រកាសប្រាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការទាក់ទិននឹងទឹកប្រាក់នោះ ។ មេធាវីត្រូវរាយការណ៍តែអំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងឡាយណាដែលខ្លួនបានដឹងក្រៅពីការងារការពាររបស់ខ្លួន ។

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ មានកាតព្វកិច្ចរាយការណ៍អំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងឡាយដែលមានចែងខាងលើ ទោះបីពុំអាចផ្អាកការអនុវត្តន៍កិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងនោះក៏ដោយ ឬទោះបីទឹកប្រាក់ដែលមានចែងខាងលើ លេចឡើងក្រោយកិច្ចប្រតិបត្តិការបានសម្រេចក៏ដោយ ។

អង្គការនិងបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទីមួយ ក៏ត្រូវរាយការណ៍អំពីពត៌មានទាំងអស់ ដែលបង្កើនការសង្ស័យឬធ្វើអោយបាត់ការសង្ស័យខាងដើម ។

ផ្នែកទី ២

នីតិវិធីនៃការរាយការណ៍

មាត្រា ២៤.-

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនិងបុគ្គលដទៃទៀត ដែលចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ត្រូវធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រាប់ទៅគណៈកម្មការដែលបង្កើតឡើងក្នុងមាត្រា ២៥ ឱ្យផ្តល់ពត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសម្រេចអំពីការចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ២៥.-

ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការមួយប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ដែលបានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ក្រោមអំណាចរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

សមាសភាពនិងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៣

ការទាស់ទាំងលើសេចក្តីរាយការណ៍ដោយគណៈកម្មការ ប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់

មាត្រា ២៦.-

គណៈកម្មការប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ត្រូវឆ្លើយថាបានទទួលសេចក្តីរាយការណ៍ក្នុងរយៈពេលកំណត់សម្រាប់អនុវត្តប្រតិបត្តិការខាងធនាគារឬខាងហិរញ្ញវត្ថុ។ លិខិតឆ្លើយតបខាងលើនេះអាចមានសេចក្តីជំទាស់តម្រូវឱ្យផ្អាកកិច្ចប្រតិបត្តិការក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី២៤ម៉ោង។ ប្រសិនបើការឆ្លើយតបឥតមានលើកឡើងនូវការប្តឹងជំទាស់អ្វីទេឬក៏ថានៅពេលចប់រយៈពេលប្តឹង

ទាស់ហើយឥតមានសេចក្តីសម្រេចណាមួយបញ្ជាឱ្យមានវិធានការទប់ស្កាត់ដែលមានចែងក្នុងវាក្យ-ខ័ណ្ឌបន្ទាប់មកដល់អ្នករាយការណ៍ទេ អ្នករាយការណ៍នេះអាចឱ្យអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការបាន។

កាលបើពុំអាចកំណត់ប្រភពទឹកប្រាក់ក្នុងចិរវេលា ២៤ម៉ោងបានទេ នោះប្រធានតុលាការសមត្ថកិច្ចតាមពាក្យស្នើសុំរបស់អយ្យការ ដែលទទួលបណ្តឹងពីគណៈកម្មការប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ អាចបញ្ជាឱ្យខ្ទប់មូលនិធិ គណនីនិងមូលប័ត្រ លើកលែងតែចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបញ្ជាឱ្យខ្ទប់រួចហើយ ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ តាមពាក្យសុំរបស់អយ្យការ ត្រូវបានអនុវត្តភ្លាម ។

មាត្រា ២៧.-

ពុំអាចមានការចោទប្រកាន់អំពីការរំលោភលើការសម្ងាត់នៃវិជ្ជាជីវៈទៅលើបុគ្គលឬអ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការដែលមានចែងនៅមាត្រា ២៣ ហើយដែលបានធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ដោយសុទ្ធចិត្តដែលមានចែងក្នុងមាត្រានោះឡើយ ។

ពុំអាចប្តឹងឱ្យទទួលខុសត្រូវខាងបទរដ្ឋប្បវេណីណាមួយបានឡើយ ហើយក៏ពុំអាចដាក់ទ័ណ្ឌកម្មខាងវិជ្ជាជីវៈណាមួយទៅលើបុគ្គលឬអង្គការទាំងឡាយដែលបានធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ដោយសុទ្ធចិត្តបានឡើយ ទោះបីការសង្កេតឬសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការបង្ហាញថាសេចក្តីរាយ-ការណ៍នោះឥតមានមូលដ្ឋានក៏ដោយ ។

មាត្រា ២៨.-

គ្រឹះស្ថានឥណទានឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយក៏ពុំអាចត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទអាជ្ញាណាមួយទៅលើអ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រួត-ពិនិត្យរបស់គ្រឹះស្ថានទាំងនោះបានឡើយ កាលបើកិច្ចប្រតិបត្តិការត្រូវបានធ្វើរួចដែលមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ២៦ លើកលែងតែគ្រឹះស្ថានឬស្ថាប័ននោះមានការឃុបឃិតជាមួយម្ចាស់ប្រាក់ឬម្ចាស់នៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ ។

ជំពូកទី ៨
បទប្បញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ២៩.-

ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសទាំងឡាយ ដែលមានចែងទុកសម្រាប់ជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់និងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទនិងសម្រាប់ការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ :

១-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ :

ក/-ជនណា អ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ដែលបានប្រាប់ម្ចាស់ប្រាក់ឬម្ចាស់ប្រតិបត្តិការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ អំពីសេចក្តីរាយការណ៍ដែលខ្លួនថាខ្លួនមានកាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើឬអំពីផលវិបាកដែលម្ចាស់ប្រាក់ឬម្ចាស់ប្រតិបត្តិការនោះត្រូវរងទទួលឬក៏ថាដោយចេតនាខ្លួនមិនធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះឡើយ ។

ខ/-ជនណាដែលបានប្រើអត្តសញ្ញាណក្លែង ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចឬប៉ុនប៉ងធ្វើឱ្យបានសម្រេចនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៨ និង ២១ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០.៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ជនណាដែលបំផ្លាញឬលួចសៀវភៅបញ្ជីឬឯកសារ ដែលមាត្រា ២០ និង ២១ នៃច្បាប់នេះបានតម្រូវឱ្យរក្សាទុក ។

៣-ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) :

ក/-ជនណា ដែលបានធ្វើឬព្រមទទួលធ្វើការទូទាត់ជាប្រាក់ដែលមានចំនួនលើសពីចំនួនអនុញ្ញាតិ ។

ខ/-ជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងកាតព្វកិច្ច ត្រូវរាយការណ៍អំពីការផ្ទេរជាអន្តរជាតិនូវមូលនិធិ មូលប័ត្រឬរបស់មានតម្លៃទាំងឡាយ ដែលច្បាប់តម្រូវឱ្យរាយការណ៍ ។

គ/-អ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃ អ្នកទទួលបន្ទុកគ្រឹះស្ថានល្បែង គ្រឹះស្ថានឥណទាននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៩ ដល់ ២២ នៃច្បាប់នេះ ។

ជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ អាចត្រូវបានហាមឃាត់ជាស្ថាពរឬក្នុងរយៈពេលពី ៦ខែ ទៅ ៥ឆ្នាំ មិនឱ្យប្រកបវិជ្ជាជីវៈដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តល្មើសច្បាប់ ។

ជំពូកទី ៩
បទប្បញ្ញត្តិខាងវិន័យ

មាត្រា ៣០.-

កាលបើគ្រឹះស្ថានឥណទាននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុឬជនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ សហគ្រាសប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃឬគ្រឹះស្ថានល្បែងមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចណាមួយដែលបានតម្រូវមកលើខ្លួនដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឬដោយអនុក្រឹត្យទាំងឡាយសម្រាប់អនុវត្តច្បាប់នេះបណ្តាលពីកំហុសធ្ងន់ធ្ងរ ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្នឬខ្វះការរៀបចំនីតិវិធីផ្ទៃក្នុង អាជ្ញាធរខាងវិន័យអាចចាត់វិធានការដោយបញ្ញត្តិ ក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងក្នុងបទបញ្ញាខាងវិជ្ជាជីវៈឬខាងរដ្ឋបាល។

ជំពូកទី ១០

ការមានប្រការទោសនិងមូលទោស

ផ្នែកទី ១

គ្រឿងញៀនដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ

(តារាង I និង II)

មាត្រា ៣១.-

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទបញ្ញាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការដាំរុក្ខជាតិញៀនសម្រាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការផលិត ការធ្វើ ការចម្រាញ់ឬការប្លែងភាពនៃគ្រឿងញៀន ដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលានរៀល) ។

មាត្រា ៣២.-

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទបញ្ញាទាក់ទងនឹងការនាំចេញ ការនាំចូល ការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលានរៀល) ។

មាត្រា ៣៣.-

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទបញ្ញាទាក់ទងនឹងការស្នើផ្ដល់ឱ្យការដាក់លក់ ការចែកចាយ ការធ្វើរបរជើងសារ ការលក់ ការប្រគល់ឱ្យទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ការផ្ញើ ការបញ្ជូន ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការរក្សាទុក ឬការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៣៤.-

ជនណាដែលរៀបចំដឹកនាំក្រុមឧក្រិដ្ឋជនឬផ្តល់ប្រាក់ឱ្យក្រុមឧក្រិដ្ឋជននោះ ដើម្បីឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយឬច្រើនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៣ និង ៣៩ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតនិងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលានរៀល) ដល់ ១០០.០០០.០០០៖០០ (មួយរយលានរៀល) ។

មាត្រា ៣៥.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៖០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ឬទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ :

១-ជនណាដែលសម្រួលដោយចេតនាឱ្យអ្នកដទៃប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ទោះយកថ្លៃក្តី មិនយកថ្លៃក្តី ។

ជននោះមានជាអាទិ៍គឺ : អ្នកម្ចាស់ផ្ទះ បណ្ណាធិការ នាយក អាជីវករ ទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយនៃសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួលមានចលនវត្ថុសម្រាប់ប្រើប្រាស់ កន្លែងទទួលឱ្យស្នាក់នៅនិងបរិភោគ តៀមលក់ភេសជ្ជៈ ភោជនីយដ្ឋាន ក្លឹប សមាគមកីសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀង កន្លែងទស្សនីយភាពឬកន្លែងអ្វីមួយបើកសម្រាប់សាធារណជនឬប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន។ល។ ដែលអត់និនឱ្យប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានទាំងនោះឬសាខារបស់គ្រឹះស្ថានទាំងនោះឬនៅក្នុងកន្លែងនោះ ។

២-ជនណាដោយដឹងជាមុនហើយ ប៉ុន្តែនៅតែចេញវេជ្ជបញ្ជាបំពេញចិត្តឱ្យប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៣-ជនណាដែលដឹងថា វេជ្ជបញ្ជាមានលក្ខណៈមិនត្រឹមត្រូវឬធ្វើឡើងដោយបំពេញចិត្តឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែនៅតែផ្តល់ឱ្យអ្នកយកមកទិញនូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៤-ជនណាយកវេជ្ជបញ្ជាមិនត្រឹមត្រូវឬសម្រាប់បំពេញចិត្តឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់យកទៅឱ្យគេផ្តល់ឬប៉ុនប៉ងធ្វើឱ្យគេផ្តល់គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៥-ជនណាលួចដាក់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងអាហារឬក្នុងភេសជ្ជៈដោយមិនឱ្យអ្នកបរិភោគដឹង ។

ផ្នែកទី ២

ការចែកឱ្យដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន

មាត្រា ៣៦.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៖០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៖០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាចែកឬផ្តល់គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរទៅឱ្យជនណាម្នាក់ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី ៣

គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា ៣៧.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ និងបទបញ្ជាដែលទាក់ទិននឹងការដាំដុះរុក្ខជាតិញៀន ការផលិត ការធ្វើ ការចម្រាញ់ ការរៀបចំផ្សំធ្វើ ការប្លែងភាព ការនាំចូលនាំចេញ ការផ្តល់ឱ្យ ការដាក់លក់ ការចែកចាយ ការធ្វើរបរជើងសារ ការលក់ ការប្រគល់ឱ្យទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ការផ្ញើទៅឱ្យ ការបញ្ជូន ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការរក្សាទុក ឬការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដូចមានចែងក្នុងតារាង III ។

ផ្នែកទី ៤

សារធាតុសម្រាប់ផ្សំធ្វើគ្រឿងញៀន (តារាង IV)

បរិក្ខារនិងសម្ភារៈ

មាត្រា ៣៨.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលានរៀល)

ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះជនណាបានដោយចេតនា ផលិត នាំចូលនាំចេញ ដឹកជញ្ជូន ផ្តល់ឱ្យ លក់ ចែកចាយ ប្រគល់ឱ្យទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ផ្ញើទៅឱ្យ បញ្ជូន ទិញឬរក្សាទុកសារធាតុសម្រាប់ផ្សំថ្នាំញៀន បរិក្ខារនិងសម្ភារៈឬមួយក្នុងគោលដៅយកទៅដាំ ផលិត ឬធ្វើដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរឬគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ឬមួយដោយដឹងច្បាស់ថាសារធាតុនោះ បរិក្ខានោះ និងសម្ភារៈនោះត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ទិសដៅនេះឯង ។

ផ្នែកទី ៥

ការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

មាត្រា ៣៩.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៖០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ :

១-ជនណាបានផ្ទេរធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិដោយចេតនាដែលបានមកពីបទល្មើសដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ក្នុងគោលបំណងលាក់បាំងឬក្លែងឫសគល់ខុសច្បាប់នៃធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះឬដើម្បីជួយជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសឱ្យរួចខ្លួនពីទោសទាំងឡាយដែលកើតមានឡើងពីអំពើរបស់ខ្លួន ។

២-ជនណាជួយលាក់បាំងឬក្លែងប្រភេទឫសគល់ ទីកន្លែង ការចាត់ចែងចលនាឬកម្មសិទ្ធិពិតប្រាកដនៃធនធានទ្រព្យសម្បត្តិឬសិទ្ធិទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងធនធាននិងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងចំនុច ១ ។

ផ្នែកទី ៦

ការទិញ ការរក្សាទុកឬការប្រើប្រាស់ដោយដឹងហេតុផល នៃធនធាននិងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើស

មាត្រា ៤០.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៖០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរ ជនណាបានទិញ រក្សាទុកឬបានប្រើប្រាស់តាមបែបណា

ក៏ដោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិនិងធនធានដែលខ្លួនដឹងថាបានមកពីការប្រព្រឹត្តល្មើសណាមួយនៃមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៩ នៃច្បាប់នេះ ដោយផ្ទាល់ក្តីឬដោយប្រយោលក្តី ។

ជំពូកទី ១១

បទប្បញ្ញត្តិរួមចំពោះបទល្មើសផ្សេងៗ

ផ្នែកទី ១

ការញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

មាត្រា ៤១.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសសម្រាប់បទល្មើសនេះ ជនណាដែលបានញុះញង់តាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយទោះដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ទោះបីការញុះញង់នោះមិនបានសម្រេចក៏ដោយ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរ ជនណាបានញុះញង់ ដោយមធ្យោបាយណាមួយក៏ដោយទោះដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ឱ្យប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់ នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរឬសារធាតុមានឥទ្ធិពលដូចគ្រឿងញៀននេះ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ក្នុងករណីញុះញង់ឱ្យប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ឬសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលដូចគ្នា ។

ផ្នែកទី ២

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើស ការរួមគ្នាឬការឃុបឃិតគ្នា

មាត្រា ៤២.-

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចការប្រព្រឹត្តបទល្មើសបានសម្រេចដែរ ។

ការរួមគ្នាឬការព្រមព្រៀងគ្នា ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះ ក៏ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចការប្រព្រឹត្តបទល្មើសបានសម្រេចដែរ ។

ផ្នែកទី ៣

អ្នកសមគំនិត

មាត្រា ៤៣.-

អ្នកសមគំនិតដោយដឹងហេតុផល ដែលផ្តល់មធ្យោបាយ ជួយទំនុកបំរុង ផ្តល់ជំនួយ ឬជួយណែនាំឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចចារីនៃបទល្មើស ។

ផ្នែកទី ៤

កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៤៤.-

កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយ ដែលធ្វើឡើងដោយចេតនា ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះ ។

ផ្នែកទី ៥

បទប្បញ្ញត្តិហួសដែន

មាត្រា ៤៥.-

ទោសទាំងឡាយណាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្ត ទោះបីអំពើដែលជាធាតុផ្សំនៃបទល្មើស បានប្រព្រឹត្តនៅប្រទេសផ្សេងៗពីគ្នាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៤៦.-

នីតិបុគ្គលទាំងឡាយត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងបទព្រហ្មទណ្ឌ អំពីអំពើល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ តុលាការអាចផ្តន្ទាទោសណាមួយឬច្រើនមុខដូចតទៅ :

១-ពិន័យដែលមានទឹកប្រាក់អតិបរមាស្មើនឹង ៥ដង នៃអតិបរមានៃទោសដែលមាន ចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

២-រំលាយចោលនីតិបុគ្គល កាលណានីតិបុគ្គលនោះ បានបង្កើតឡើងក្នុងគោល បំណងបង្វែរកម្មវត្ថុរបស់នីតិបុគ្គលនោះដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ លើសពី ៥ឆ្នាំ ។

៣-ហាមឃាត់ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ចិរវេលា ៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ មិនឱ្យប្រកបវិជ្ជាជីវៈឬធ្វើ សកម្មភាពសង្គមណាមួយ ទោះបីដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ។

៤-ដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការឃ្លាំមើលរបស់តុលាការ ក្នុងចិរវេលា ៥ឆ្នាំ យ៉ាងយូរ ។

៥-បិទទ្វារជាស្ថាពរឬសម្រាប់ចិរវេលា ៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ គ្រឹះស្ថានទាំងឡាយឬគ្រឹះស្ថាន របស់សហគ្រាសដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-មិនឱ្យចូលរួមដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ចិរវេលា ៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ។

៧-ហាមឃាត់ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ចិរវេលាមិនលើសពី ៥ឆ្នាំ មិនឱ្យអំពាវនាវឱ្យ សាធារណជនយកប្រាក់មកបើកគណនេយ្យសន្សំ ។

៨-ហាមឃាត់សម្រាប់ចិរវេលា៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ មិនឱ្យចេញមូលប្បទានប័ត្រផ្សេងក្រៅពី មូលប្បទានប័ត្រសម្រាប់បេឡាឬមូលប្បទានប័ត្របញ្ជាក់ឬមិនឱ្យប្រើប្រាស់ប័ណ្ណសងប្រាក់។

៩-រឹបអូសតាមបញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៥០ ដល់ មាត្រា៥៩ ។

១០-បិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ឬផ្សាយសេចក្តីសម្រេចនេះ តាម សារពត៌មានឬទូរទស្សន៍ ។

ទោសទី ១ ខាងលើនេះមិនយកទៅអនុវត្តលើស្ថាប័នតំណាងបុគ្គលិកទេ ។

ទោសទី ១ និងទី ៣ ខាងលើមិនយកទៅអនុវត្តលើនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ដែល ការទទួលខុសត្រូវអាចមានពាក់ព័ន្ធទេ ។

ជំពូកទី ១២

មូលហេតុនៃការធ្ងន់ទោស

មាត្រា ៤៧.-

ទោសអតិបរមាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបង្កើនទ្វេរឡើង :

១-កាលបើចារីនៃបទល្មើស ជាសមាជិករបស់ក្រុមចាត់តាំងជាខ្សែរយៈណាមួយ ។

២-កាលបើចារីនៃបទល្មើស បានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលបទល្មើស ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តក្នុងគ្រឿងញៀន សម្រួលឱ្យប្រព្រឹត្តបាន ។

៣-កាលបើចារីនៃបទល្មើស បានប្រើហិង្សាឬអាវុធ ។

៤-កាលបើចារីនៃបទល្មើស ជាអ្នកបំពេញមុខងារសាធារណៈ ហើយបើបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្តក្នុងពេលបំពេញមុខងារទាំងនោះ ។

៥-កាលបើបទល្មើស ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ខាងសុខាភិបាល ឬអ្នកដែលទទួលបន្ទុកប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើឬការជួញដូរជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

៦-កាលបើមានគ្រឿងញៀនផ្តល់ឱ្យឬស្នើឱ្យប្រើឬក៏មានការសម្រួលឱ្យប្រើគ្រឿងញៀន ដល់អនីតិជន អ្នកវិកលចរិតឬអ្នកដែលកំពុងទទួលការព្យាបាលបន្សាបជាតិពុល ។

៧-កាលបើមានអនីតិជនឬអ្នកវិកលចរិត បានចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៨-កាលបើគ្រឿងញៀនដែលបានផ្តល់នោះ បណ្តាលឱ្យជនណាម្នាក់ឬច្រើននាក់ស្លាប់ឬទទួលផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរខាងសុខភាព ។

៩-កាលបើបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង ក្នុងគ្រឹះស្ថានពន្ធនាគារ គ្រឹះស្ថានយោធា គ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំ មន្ទីរពេទ្យឬមន្ទីរព្យាបាលរោគ មជ្ឈមណ្ឌលសង្គមកិច្ច នៅកន្លែងផ្សេងទៀតដែលមានសិស្សនិងនិស្សិតធ្វើសកម្មភាពអប់រំ កីឡា ឬសង្គមកិច្ចឬមួយក៏បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅជិតខាងជាប់នឹងគ្រឹះស្ថាននិងទីកន្លែងទាំងនោះ ។

១០-កាលបើចារីនៃបទល្មើស បន្ថែមក្នុងគ្រឿងញៀននូវសារធាតុផ្សេងទៀតដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់រឹតតែធ្ងន់ធ្ងរទៀត ។

១១-កាលបើចារីនៃបទល្មើសស្ថិតក្នុងភាពមិនរាងចាល ការកាត់ទោសទាំងឡាយនៅឯបរទេស ត្រូវបានយកមកគិតបញ្ចូលជាភាពមិនរាងចាល ។

ជំពូកទី ១៣
ការលើកលែងទោស ការសម្រាលទោស
ចំពោះជនសា្កយក្រោយ

ផ្នែកទី ១
ការលោះលាទោស

មាត្រា ៤៨.-

ជនណាដែលមានពិរុទ្ធដោយការចូលរួមក្នុងក្រុមមួយឬក្នុងការព្រមព្រៀងគ្នាមួយ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ នៃច្បាប់នេះអាចត្រូវបាន លោះលាពីទោស ប្រសិនបើពិរុទ្ធជននោះបានរាយការណ៍មុនពេលបទល្មើសកើតឡើងអំពីក្រុមឬ ពីការព្រមព្រៀងគ្នានេះ ជូនអាជ្ញាធររដ្ឋបាលឬតុលាការឱ្យមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ចៀស បាននូវការសម្រេចបទល្មើសឬស្គាល់ជនដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនិងបញ្ចៀសបាននូវការសម្រេចបទ ល្មើសនិងសង្កេតឬអង្កេតសកម្មភាពល្មើសច្បាប់របស់ក្រុមនេះ ។

ផ្នែកទី ២
ការសម្រាលទោស

មាត្រា ៤៩.-

ក្រៅពីករណីដែលមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះត្រូវបានសម្រាលទោសពាក់កណ្ដាល នៃអតិបរមានៃទោសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ដល់ចារីឬ អ្នកសមគំនិត ដែលបានរាយការណ៍ឱ្យស្គាល់ពិរុទ្ធជនដទៃទៀត មុនពេលដែលខ្លួនត្រូវបានចោទ ប្រកាន់ឬដែលបានជួយសម្រួលឱ្យចាប់ពិរុទ្ធជនបាន ក្រោយពេលដែលខ្លួនត្រូវបានចោទប្រកាន់ ។

ម្យ៉ាងទៀតជននោះ ត្រូវបានឱ្យរួចខ្លួននូវការពិន័យ ព្រមទាំងពីអនុទោសនិងពីទោស បន្ថែមឥតកំហិតទាំងឡាយ ។

ជំពូកទី ១៤

ទោសនិងវិធានការបន្ទាប់បន្សំឬបំពេញបន្ថែម

ផ្នែកទី ១

ការរឹបអូសវិធានការរក្សាទុកជាបណ្ដោះអាសន្នសម្រាប់ធានាការរឹបអូស

មាត្រា ៥០.-

ក្នុងករណីមានការចោទប្រកាន់ វិធានការរក្សាទុកទ្រព្យសម្បត្តិនិងវត្ថុទាំងឡាយដែលជារបស់ជនជាប់ចោទឬបានមកពីបទល្មើសឬត្រូវសង្ស័យថាបានប្រើប្រាស់ឬបំរុងទុកប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ត្រូវចាត់ឡើងតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ២

ការរឹបអូសខាងមិនធាន

មាត្រា ៥១.-

តុលាការដែលសម្រេចសេចក្ដីផ្ដន្ទាទោសឬដោះលែងឬលើកលែងចោទប្រកាន់អំពីបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៨ និងមាត្រា ៩៨ បញ្ជាឱ្យរឹបអូសគ្រឿងញៀនដែលចាប់បាន ហើយមិនទាន់កំទេចចោលឬមិនទាន់បញ្ជូនទៅគ្រឹះស្ថានណាមួយ ឬទៅបុគ្គលណាម្នាក់ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតិឱ្យរក្សាទុក ។

កាលបើមិនបានធ្វើបណ្ដឹងអាជ្ញាទេ ការរឹបអូសដែលមានចែងនៅវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើត្រូវសម្រេចដោយប្រធានតុលាការ តាមសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់អយ្យការ ។

មាត្រា ៥២.-

ក្នុងករណីផ្ដន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៩ និងមាត្រា ៩៨ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្ដី ត្រូវបញ្ជាឱ្យរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ សារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន និងវត្ថុផ្សេងៗទៀតដែលប្រើប្រាស់ ឬទុកបំរុងប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ក្នុងករណីផ្ដន្ទាទោសលើបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្ដី ត្រូវបញ្ជាឱ្យរឹបអូសធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស ព្រមទាំងប្រតិលាភទាំងឡាយនិងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ដែលកើតចេញពីធនធាននិងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ ។

មាត្រា ៥៣.-

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្តី ត្រូវបញ្ជាឱ្យរឹបអូសធនធាននិងទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់ប្រភេទដែលបានមកពីបទល្មើស ហើយដែលចូលជាមរតករបស់ជនជាប់ទោសក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ មុនពេលផ្តន្ទាទោស លើកលែងតែជននោះបានបង្ហាញភស្តុតាងជាក់ស្តែងថា ធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះមិនមែនបានមកដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលពីបទល្មើសទេ ។

ត្រូវចាត់ទុកជាបានមកពីបទល្មើស ទ្រព្យសម្បត្តិជាចលនវត្ថុឬអចលនវត្ថុ ដែលបានមកពីការបំប្លែងឬការវិនិយោគផលដែលបានមកពីបទល្មើស ។

ការរឹបអូសធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិបើកសិទ្ធិពេញច្បាប់ឱ្យរឹបអូសប្រតិលាភឬអត្ថប្រយោជន៍ដទៃទៀត ដែលកើតមកពីធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ។

កាលបើផលដែលបានមកពីបទល្មើស ត្រូវបានលាយឡំនៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិបានមកដោយស្របច្បាប់ ការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិនោះ អាចធ្វើទៅបានតែក្នុងកំរិតតម្លៃនៃផលដែលមានលាយឡំក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិស្របច្បាប់នោះ ហើយដែលតុលាការបានប៉ាន់ប្រមាណ ។

សេចក្តីសម្រេចឱ្យរឹបអូស ត្រូវចង្អុលបញ្ជាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវរឹបអូសឱ្យច្បាស់ដើម្បីងាយស្រួលស្គាល់និងស្រួលរកឃើញ ។

មាត្រា ៥៤.-

ក្នុងករណីមានការផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៤ តុលាការត្រូវបញ្ជាឱ្យរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិចលនវត្ថុឬអចលនវត្ថុ របស់អង្គការឧក្រិដ្ឋណាមួយដែលខ្លួនត្រួតពិនិត្យផ្ទាល់និងបានប្រើប្រាស់ ។

ត្រូវចាត់ទុកជាអង្គការឧក្រិដ្ឋ ក្រុមជនទុច្ចរិត ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងនិងមានកម្មវត្ថុប្រព្រឹត្តម្តងហើយម្តងទៀតដោយផ្ទាល់ ឬក្រោមរូបភាពនៃសកម្មភាពស្របច្បាប់នូវបទល្មើស ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ នៃច្បាប់នេះ ឬសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋផ្សេងទៀត ។

ផ្នែកទី ៣

ការរឹបអូសផលកំហិត

មាត្រា ៥៥.-

ក្នុងករណីមានការផ្តន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងចំណុច ១ នៃមាត្រា ៣៥ តុលាការអាចចេញបញ្ជាឱ្យរឹបអូស ឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈនិងចលនវត្ថុ ដែលមានក្នុងទីកន្លែងកើតបទល្មើស ។

ផ្នែកទី ៤

ការអនុវត្ត ការរឹបអូស

មាត្រា ៥៦.-

ការលក់ទ្រព្យរឹបអូស ត្រូវធ្វើដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ តាមទំរង់បែបបទសម្រាប់លក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ។

ទ្រព្យទាំងឡាយដែលបានមករដ្ឋតាមការរឹបអូស នៅជាបន្ទុកស្មើនឹងតម្លៃនៃទ្រព្យនោះសម្រាប់សងបំណុលស្របច្បាប់ ដែលមានមុនពេលតុលាការរឹបអូសឬមុនពេលប្រគល់ទ្រព្យនោះឱ្យអ្នកថែរក្សាទុកឬមុនពេលចាត់វិធានការផ្សេងទៀតសម្រាប់ថែរក្សាទុក ។

វិធានការត្រឹមត្រូវសម្រាប់រាប់រងការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៧.-

មូលនិធិទាំងឡាយដែលបានមកពីការរឹបអូសនិងប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ឬប្រាក់ដែលនៅសល់ក្រោយពីបានសងម្ចាស់បំណុលរួចអស់ហើយ ត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងបេឡាមូលនិធិជាតិសម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ដែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ។

អាជ្ញាធរជាតិនេះ ចាត់ចែងប្រាក់នៅសល់ក្នុងបេឡាផ្តល់ឱ្យអង្គការរដ្ឋ ឬឱ្យទៅសមាគមឯកជនដែលមានការធានាខាងមុខជំនាញប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ឬការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់និងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃមូលនិធិខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៥

ការបដិសេធអំពើទាំងឡាយដែលប៉ុនប៉ងបង្កើនផលស័ក្តិរបស់ការរំលាយសម្អាតប្រាក់

មាត្រា ៥៨.-

ត្រូវទុកជាមោឃៈគ្រប់សារលិខិតដែលធ្វើឡើងដោយបង់កម្រៃក្តីឬគ្មានបង់កម្រៃក្តី ជាមរតកសាសន៍ឬជាសារលិខិតធ្វើឡើងរវាងមនុស្សនៅមានជីវិត ទោះបីដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈតតិយជនឬតាមអ្នកបញ្ជូនមកដោយប្រយោល ហើយដែលមានទិសដៅបង្វែះទ្រព្យទាំងឡាយឱ្យផុតពីវិធានការរឹបអូស ។ លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយរាល់ទង្វើ ចាត់ចែងឬគ្រប់គ្រងត្រូវចាត់ទុកជាបានធ្វើឡើងក្នុងទិសដៅបង្វែះទ្រព្យសម្បត្តិ បើទង្វើនោះត្រូវបានបំពេញតាំងពីពេលចាប់ខ្លួន ឬចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ លើម្ចាស់ទ្រព្យដែលមានការពាក់ព័ន្ធឬលើបុគ្គលដែលម្ចាស់ទ្រព្យបច្ចុប្បន្នបានទទួលទ្រព្យនោះមក ។

តុលាការរដ្ឋប្បវេណីមានសមត្ថកិច្ចកាត់សេចក្តីលុបចោលសារលិខិត ។ ប្រសិនបើតុលាការសម្រេចលុបចោលកិច្ចសន្យាលក់ តម្លៃប្រាក់លក់ត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យអ្នកទិញវិញ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងថា អ្នកទិញបានបង់ថ្លៃនោះរួចហើយ ។

ផ្នែកទី ៦

ការបង្ក្រាបផលស័ក្តិនៃការរំលាយសម្អាតប្រាក់

មាត្រា ៥៩.-

ជនណាដែលដឹងហេតុការណ៍ហើយ ហើយបានជួយសម្រួលឬប៉ុនប៉ងជួយសម្រួលការលួចដកយកបរិក្ខារ សម្ភារៈ សារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀនឬវត្ថុអ្វីផ្សេងទៀត ធនធាន និងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវបញ្ជាឱ្យរឹបអូសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥១ ដល់ ៥៤ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសចែងអំពីបទល្មើសសមគំនិតក្នុងបទល្មើសដែលគ្រោងទុកក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ បើសិនជាមាន ។

ជំពូកទី ១៥
ទោសឥតគំហិត

មាត្រា ៦០.-

១-ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ , ១១ និង ១២ ព្រមទាំង មាត្រា ៩៣ ,៩៧ និង ៩៨ តុលាការអាចសម្រេចបន្ថែមទៀត :

ក-ហាមឃាត់មិនឱ្យចូលមកឬរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជា ស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ចំពោះជនបរទេស ។

ខ-ហាមឃាត់ការស្នាក់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់ ថិរវេលា ពី ១ឆ្នាំ ទៅ៥ឆ្នាំ។

គ-ដកសិទ្ធិពលរដ្ឋសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ប៉ុន្តែថិរវេលានេះ មិនត្រូវឱ្យលើសពីថិរវេលាផ្តន្ទាទោសឡើយ ។

ឃ-មិនឱ្យចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងដកហូតលិខិតឆ្លង ដែនសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ។

ង-ហាមឃាត់ការបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទនិងដកហូតលិខិតបើកបរ សម្រាប់ថិរវេលាពី ១ខែ ទៅ ៣ឆ្នាំ ។

ច-ហាមឃាត់ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ មិនឱ្យប្រកប អាជីពដែលមានសម៉ីខ្លួនបានប្រព្រឹត្តល្មើស ក្នុងពេលប្រកបអាជីពនោះ ។

២-ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចសម្រេចឱ្យ :

ក-បិទទ្វារសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ កន្លែងដែលបទល្មើសត្រូវបាន ប្រព្រឹត្តឡើងដោយអាជីវករឬដោយការសមគំនិតរបស់អាជីវករ ជាអាទិ៍ចំពោះសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួល មានចលនវត្ថុប្រើប្រាស់ស្រាប់ កន្លែងទទួលឱ្យនៅនិងបរិភោគ តៀមលក់ភេសជ្ជៈ ភោជនីយដ្ឋាន សមាគមកំសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀងនិងកន្លែងទស្សនីយភាពឬសាខារបស់ទីតាំងនោះឬកន្លែងអ្វីមួយ បើកសម្រាប់សាធារណជនឬប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ។

ខ-ដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតិឱ្យធ្វើអាជីវកម្មពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦១.-

ជនដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងការហាមឃាត់ទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ ឬប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងការបិទគ្រឹះស្ថានដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ២ នៃមាត្រា ៦០ នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់បទប្បញ្ញត្តិដែលផ្តន្ទាទោសធ្ងន់ជាងនេះប្រសិនបើត្រូវធ្វើ ។

ជំពូកទី ១៦

វិធានការបំពេញបន្ថែម

មាត្រា ៦២.-

កាលបើជនញៀនគ្រឿងញៀន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចចាត់បន្ថែមលើទោសនូវវិធានការព្យាបាលដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី ២ នៃជំពូកទី ២៤ ។

ជំពូកទី ១៧

បទប្បញ្ញត្តិពិសេសនៃនីតិវិធី

ផ្នែកទី ១

សមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៦៣.-

តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានសមត្ថកិច្ចសម្រេចសេចក្តីលើបទល្មើសទាំងឡាយ :

-កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬកាលបើអំពើណាមួយដែលជាធាតុផ្សំនៃបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

-កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរឬដោយបុគ្គលណាដែលរស់នៅជាប្រក្រតីលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

-កាលបើចារីស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយចារីនោះពុំទាន់បានបញ្ជូនខ្លួនទៅឱ្យប្រទេសដើមនៅឡើយ ។

-កាលបើជនល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើអាកាសយាន ដែលបានចុះបញ្ជីនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅលើនាវាដែលបង្គតទង់ជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

-លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀងនិងកិច្ចសម្រុះសម្រួលរវាងរដ្ឋ កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងនាវា ដែលរដ្ឋជាម្ចាស់ទង់ជាតិ បានអនុញ្ញាតិឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបញ្ជាឱ្យឈប់ ដើម្បីឆែកពិនិត្យមើលនិងចាត់វិធានការសមស្របចំពោះនាវាចំពោះមនុស្សដែលនៅក្នុងនាវានិងចំពោះនាវាភ័ណ្ឌ ក្នុងករណីដែលរកឃើញមានភស្តុតាងថា មានការចូលរួមក្នុងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ២

អាជ្ញាយុកាល

មាត្រា ៦៤.-

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៤ និង មាត្រា ៣៩ ត្រូវផុតអាជ្ញាយុកាល ១០ឆ្នាំ ។

ទោសដែលផ្តន្ទាចំពោះបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះត្រូវផុតអាជ្ញាយុកាល ២០ឆ្នាំគិតពីថ្ងៃចេញសាលក្រម ឬសាលដីការជាស្ថាពរ ។

អាជ្ញាយុកាលនៃបទល្មើសឯទៀត ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិសាមញ្ញ ។

ផ្នែកទី ៣

ការឃាត់ទុក

មាត្រា ៦៥.-

ក្នុងករណីមានបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ គ្រឿងញៀននិងសារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀនត្រូវឃាត់ទុកជាបន្ទាន់។ត្រូវឃាត់ទុកជាបន្ទាន់ដែរនូវផលិតផលភ័ណ្ឌសម្ភារៈបរិក្ខានិងទ្រព្យជាចលនវត្ថុផ្សេងទៀតដែលសង្ស័យថាត្រូវបានប្រើប្រាស់ឬសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងអស់នេះ ប្រាក់និងតម្លៃចលនវត្ថុដែលសង្ស័យថា បានមកពីបទល្មើស-

ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលព្រមទាំងឯកសារទាំងអស់ ដែលមានលក្ខណៈសម្រួលដល់ការបង្ហាញភស្តុតាងនៃបទល្មើសនិងពិរុទ្ធភាពនៃចារី ដោយមិនអាចលើកយកមកសម្អាងថាជាឯកសារសម្ងាត់ក្នុងវិជ្ជាជីវៈបានឡើយ ។

ជំពូកទី ១៨

បទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់សម្រួលការស៊ើបអង្កេត

ផ្នែកទី ១

ការឃាត់ខ្លួន

មាត្រា ៦៦.-

ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៤ និង មាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ រយៈពេលនៃការឃាត់ខ្លួនគឺ ៤៨ ម៉ោងយ៉ាងយូរ ។

ចាប់តាំងពីដំបូងនៃការឃាត់ខ្លួន បើជនត្រូវឃាត់ខ្លួនបានសុំព្រះរាជអាជ្ញាឬចៅក្រមស៊ើបសួរបើរឿងនោះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ ព្រះរាជអាជ្ញាឬចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចាត់គ្រូពេទ្យឱ្យពិនិត្យជនឃាត់ខ្លួន ២៤ ម៉ោងម្តងៗ ។ គ្រូពេទ្យត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់ដោយបង្ហាញហេតុផលក្រោយពីបានពិនិត្យម្តងៗ លិខិតនេះត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង ។ ការពិនិត្យផ្សេងទៀត ត្រូវតែធ្វើបើសិនជាជនឃាត់ខ្លួនមានសំណូមពរ ។

លិខិតបញ្ជាក់សុខភាព បញ្ជាក់ជាពិសេសថា តើជនឃាត់ខ្លួននោះ ជាអ្នកញៀនគ្រឿងញៀនឬទេ ?ហើយថាតើសុខភាពរបស់ជននោះ អាចឱ្យជននោះនៅក្នុងទីឃុំឃាំងបានឬទេ?

ការចំណាយថ្លៃពេទ្យត្រូវជាបន្ទុករបស់ជនឃាត់ខ្លួន ។ បើជនឃាត់ខ្លួននោះជាជនក្រីក្រការចំណាយ ថ្លៃពេទ្យត្រូវជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ ។

ផ្នែកទី ២

ការឆែកឆេរ

មាត្រា ៦៧.-

ការទៅពិនិត្យមើល ការឆែកឆេរនិងការឃាត់ទុកក្នុងទីកន្លែងដែលគេផលិត បំប្លែង ឬតម្កល់ទុកដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ឬសារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន បរិក្ខារនិងសម្ភារៈសម្រាប់ដាំ-

វត្ថុធាតុញៀន សម្រាប់ផលិតដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនទាំងនោះនិងនៅក្នុងទីកន្លែង ដែលគេប្រើប្រាស់មន្តាច្រើននូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលាទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ។

ការទៅពិនិត្យមើល ការឆែកឆេរនិងការឃាត់ទុក អាចធ្វើបានក្នុងពេលយប់តែក្នុងករណីស្រាវជ្រាវនិងពិនិត្យកត់ត្រា បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៥ និងមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះប៉ុណ្ណោះ ។

គ្រប់កំណត់ហេតុដែលធ្វើសម្រាប់កម្មវត្ថុផ្សេងពីករណីនេះត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

ការទៅពិនិត្យមើល ការឆែកឆេរខាងលើនេះ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតិជាលាយល័ក្ខអក្សរពីព្រះរាជអាជ្ញារឬពីចៅក្រមស៊ើបសួរកាលបើរឿងនោះបានទៅដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរហើយ។

ផ្នែកទី ៣

ការត្រួតពិនិត្យក្នុងសេវាប្រៃសណីយ៍

មាត្រា ៦៨.-

បុគ្គលដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកត់ត្រាឬបង្ក្រាបបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតិឱ្យតាមដាន គ្រប់ពេលម៉ោងទាំងថ្ងៃទាំងយប់នូវសេវាប្រៃសណីយ៍ ដើម្បីរុករកការផ្ញើបញ្ជូនខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀននិងសារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន ។

កាលបើមានសញ្ញាធ្ងន់ល្មមនាំឱ្យសន្និដ្ឋានបានថាមានការផ្ញើបញ្ជូនបែបនេះព្រះរាជអាជ្ញាឬចៅក្រមស៊ើបសួរប្រសិនបើរឿងនេះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ អាចតម្រូវឱ្យមន្ទីរប្រៃសណីយ៍ស្រាយបើកកញ្ចប់ដែលផ្ញើបញ្ជូននោះបាន ។

ផ្នែកទី ៤

ការឆែករុករក

មាត្រា ៦៩.-

បុគ្គលដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកត់ត្រាឬបង្ក្រាបបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតិឱ្យឆែកនៅព្រំដែន លើខ្លួនបុគ្គល យានជំនិះឬឥវ៉ាន់ បង្វិច ហឹប កាលបើមានសញ្ញានាំឱ្យសង្ស័យថា មានការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែល៍

មានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ និង ៩៨ ។ ការឆែកខ្លួនបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើងដោយបុគ្គលដែលមានភេទដូចគ្នា តាមបទបញ្ជាជាធរមាន ។

ផ្នែកទី ៥

ការទាមទារដោយផ្នែកលើបច្ចេកទេសស្វែងរកតាមវេជ្ជសាស្ត្រ

មាត្រា ៧០.-

កាលបើមានសញ្ញាគួរឱ្យសន្និដ្ឋានបានថា ជនណាម្នាក់ដែលឆ្លងព្រំដែនមាននាំមកនូវគ្រឿងញៀន លាក់បង្កប់ក្នុងសរីរាង្គកាយ អ្នករាជការ ដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើសអាចដាក់ជននោះឱ្យគ្រូពេទ្យ ឬអ្នកបច្ចេកទេសខាងវេជ្ជសាស្ត្រពិនិត្យតាមដានជាអាទិ៍ដោយប្រើបច្ចេកទេសស្វែងរកតាមវេជ្ជសាស្ត្រ ក្រោយពីបានទទួលការយល់ព្រម ដោយលាយល័ក្ខអក្សរពីសាមីខ្លួន ។ ក្នុងករណីសាមីខ្លួនមិនយល់ព្រម អ្នករាជការនោះត្រូវប្តឹងសុំការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញា ។ បណ្តឹងនោះអាចបញ្ជូនតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាដែលទទួលបណ្តឹងអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការពិនិត្យតាមវេជ្ជសាស្ត្រ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាចាត់តាំងគ្រូពេទ្យ ឬ អ្នកបច្ចេកទេសខាងវេជ្ជសាស្ត្រឱ្យធ្វើការពិនិត្យជាបន្ទាន់ ។ លទ្ធផលនៃការពិនិត្យដែលគ្រូពេទ្យផ្តល់ឱ្យការមានយោបល់ជនដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនៃការពិនិត្យ ត្រូវចុះកំណត់ហេតុដែលត្រូវផ្ញើជូនទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។

ជនណាប្រកែកមិនព្រមអោយគ្រូពេទ្យពិនិត្យតាមអាជ្ញាបញ្ជារបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៖០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៖០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

ផ្នែកទី ៦

ការប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើលរូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុ

មាត្រា ៧១.-

ការឆ្លងកាត់ទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានូវវត្ថុជាតិឬសារធាតុ រូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ដែលផ្ញើបញ្ជូនដោយខុសច្បាប់ ឬសង្ស័យថាខុសច្បាប់ ហើយដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដឹងឮហើយតាមដាន ដើម្បីពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១, ៣២, ៣៣, ៣៧ និង ៣៨ អាចអនុញ្ញាតិឱ្យឆ្លងកាត់បាន ដើម្បីតាមដានរកអត្តសញ្ញាណជនទាំងឡាយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងបទល្មើសនោះ ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ។

ការអនុញ្ញាតិឱ្យធ្វើក្នុងគោលដៅដូចខាងលើនេះដែរ ការញុះញង់អ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើស ឱ្យលក់ដោយខុសច្បាប់នូវវត្ថុជាតិនិងសារធាតុទាំងឡាយ ទោះបីដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈជនណាម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តតាមការណែនាំរបស់អ្នករាជការនោះ ។

ការញុះញង់ឱ្យទិញដោយខុសច្បាប់នូវវត្ថុជាតិនិងសារធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវហាមឃាត់ បើពុំនោះទេនឹងត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសញុះញង់ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ និងទុកការអង្កេតជាមោឃៈ ទោះបីអ្នករាជការនោះប្រព្រឹត្តដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈជនណាម្នាក់ក៏ដោយ។

មាត្រា ៧២.-

ការសម្រេចឱ្យប្រើវិធីប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើលឬប្រើវិធីឱ្យលក់ដោយខុសច្បាប់ ត្រូវធ្វើដោយអាជ្ញាធរដែលចាត់តាំងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ឬដោយមន្ត្រីប្រតិភូដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ចាត់តាំងសម្រេចករណីនីមួយៗហើយបើសិនជាត្រូវធ្វើ គឺផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប្រទេសឯទៀតដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងរឿងនេះ ។ សេចក្តីសម្រេចឱ្យប្រើវិធីប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើល ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មត់ថាជាកន្លែងបញ្ជូនចេញឬកន្លែងបញ្ជូនចូលមកលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានេះ ម្យ៉ាង ម្យ៉ាងទៀតត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមផងដែរទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មត់ថាជាកន្លែងដែលប្រគល់ឬកន្លែងបញ្ចេញ ។/

សេចក្តីសម្រេចអនុញ្ញាតិឱ្យប្រើវិធីញុះញង់ឱ្យលក់ដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ញើជូនជាបន្ទាន់ទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មត់ថាជាកន្លែងលក់ ។

មាត្រា ៧៣.-

អាជ្ញាធរចាត់តាំងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ឬប្រតិភូរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ដឹកនាំនិងត្រួតពិនិត្យកិច្ចប្រតិបត្តិការលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយបញ្ជាឱ្យធ្វើអន្តរាគមន៍ ដែលមន្ត្រីនោះយល់ឃើញថាជាការសមស្រប ។ បើមានការព្រមព្រៀងពីប្រទេសឯទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ ឬ ដោយអនុលោមជាយថាហេតុទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងខាងហិរញ្ញវត្ថុ អាជ្ញាធរ ឬ ប្រតិភូនោះអាចសម្រេចឱ្យចាំស្កាត់ចាប់វត្ថុបញ្ជូនខុសច្បាប់ ដែលអាចអនុញ្ញាតិឱ្យបញ្ជូនបន្តដូចដើម ឬ ឱ្យបញ្ជូនបន្តក្រោយពីឃាត់ទុករូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុ រុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុហើយដាក់ផលិតផលផ្សេងជំនួសវិញ ។

ផ្នែកទី ៧

ការឃ្លាំមើល

មាត្រា ៧៤.-

ព្រះរាជអាជ្ញា ឬចៅក្រមស៊ើបសួរប្រសិនបើរឿងនេះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ អាច :

១-ដាក់ក្រោមការឃ្លាំមើលនូវគណនីធនាគារ និងគណនីឯទៀតដែលចាត់ទុកដូចជាគណនីធនាគារ

២-ដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្តាប់

៣-ចូលទៅពិនិត្យប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ

៤-សុំឱ្យផ្តល់លិខិតយថាភូតឬលិខិតឯកជននិងឯកសារធនាគារហិរញ្ញវត្ថុនិងពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់ ។ កាលបើមានសញ្ញាធ្ងន់ធ្ងរសឱ្យឃើញថាគណនី ខ្សែទូរស័ព្ទឬប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រទាំងនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ អាចយកទៅប្រើប្រាស់ដោយបណ្តាជនដែលសង្ស័យថាប្រព្រឹត្តឬបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ទី ១១ ឬ កាលបើលិខិតឬឯកសារទាំងនោះពាក់ព័ន្ធឬអាចនឹងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះ ។

វិធានការខាងលើនេះ មិនអាចចាត់ទុកជាការរំលោភលើការសម្ងាត់ខាងវិជ្ជាជីវៈបានឡើយ ។៚

ការដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្ដាប់ អាចអនុញ្ញាតិបានតែក្នុងថិរវេលាក្រោម ២ខែ ។ ការបន្តវិធានការនេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតិតែដោយចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលកាន់រឿងនេះ។

មាត្រា ៧៥.-

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទាំងឡាយ ដែលផ្ដន្ទាចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែង ក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬ ផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ :

១-ជនណាដែលបានដឹងដោយសារការប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន អំពីការចាត់វិធានការ ណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៤ ខាងលើ ហើយបានប្រាប់ដោយចេតនាបណ្ដាជនដែល មានការពាក់ព័ន្ធ ។

២-ជនណាដែលផ្ដល់ទៅតុលាការ ទៅអ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ចនូវលិខិតឬឯកសារ ដែលមានចែងក្នុងចំនុច ៤ នៃមាត្រា ៧៤ ខាងលើនេះ ដែលខ្លួនបានដឹងថាជាឯកសារដែលមាន គេដកចេញខ្លះឬជាឯកសារក្លែងបន្លំ ប៉ុន្តែមិនបានជំរាបអាជ្ញាធរទាំងនោះឱ្យបានដឹង។

ផ្នែកទី ៨

ការហាមឃាត់មិនឱ្យលើកយកអាថ៌កំបាំងធនាគារដើម្បីប្រកែក មិនផ្ដល់ភស្តុតាងឬចម្លើយជាសាក្សី

មាត្រា ៧៦.-

អាថ៌កំបាំងខាងធនាគារពុំអាចត្រូវបានលើកយកមកជាលេស្មាង ដើម្បីប្រកែកមិនព្រម ផ្ដល់ភស្តុតាងឬចម្លើយជាសាក្សីលើហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអាចជាបទល្មើសណាមួយដែល មានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ។

ជំពូកទី ១៩

ការបិទទ្វារជាបណ្ដោះអាសន្ន

មាត្រា ៧៧.-

ក្នុងករណីមានការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ៣២,៣៣,៣៤,៣៥ (ចំនុច ១ និង ចំនុច ៥) មាត្រា ៣៧ និង ៣៨ តុលាការ ឬចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចបញ្ជាឱ្យបិទទ្វារជាបណ្ដោះអាសន្នសម្រាប់ថិរវេលា ៦ខែ យ៉ាងយូរ ចំពោះសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួល មានចលនវត្ថុប្រើប្រាស់ស្រាប់ កន្លែងទទួលភ្ញៀវឱ្យនៅនិងបរិភោគ ភៀមភេសជ្ជៈ ភោជនីយដ្ឋាន ក្លិប សមាគមកំសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀង កន្លែងទស្សនីយភាព ឬ សាខាកន្លែងនោះ ឬកន្លែងណាមួយ ដែលបើកឱ្យសាធារណជន ឬប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ហើយដែលនៅទីនោះមានកើតបទល្មើស ប្រព្រឹត្តដោយអាជីវករដោយសារការសមគំនិតរបស់ អាជីវករ ។

ការបិទទ្វារនេះ អាចបន្តឱ្យធ្វើតាមរូបភាពដដែលសម្រាប់ថិរវេលា ៦ខែ យ៉ាងយូរ។

សេចក្ដីសម្រេចទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវយកទៅអនុវត្ត ភ្លាម ទោះបីមានបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ២០

ការឱ្យចូលរួមក្នុងនីតិវិធីនៃរឿង

មាត្រា ៧៨.-

ជនជាប់ចោទទាំងឡាយពីបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី១១ ហើយស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង្ខំតាមគ្រប់មធ្យោបាយស្របច្បាប់ឱ្យចូល រួមក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទ័ណ្ឌដែលពាក់ព័ន្ធដល់ខ្លួន ។/

ជំពូកទី ២១

បទប្បញ្ញត្តិស្តីអំពីការអនុវត្តទោស

ផ្នែកទី ១

ការហាមឃាត់មិនឱ្យរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ៧៩.-

ការហាមឃាត់មិនឱ្យរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលសម្រេចលើជនបរទេសណាមួយ ដោយអនុវត្តតាមចំនុច (ក) កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៦០ នាំទៅដល់ការបណ្តេញទណ្ឌិតចេញពីប្រទេស ក្រោយពីបានរងទោសពន្ធនាគាររួចហើយ ។

ក្នុងករណីហាមឃាត់ជាស្ថាពរមិនឱ្យរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា វិធានការនេះ មិនអាចលុបចោលនៅថ្ងៃក្រោយបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

ការដាក់ពន្ធនាគារបង្ខំដល់រូបកាយ

មាត្រា ៨០.-

ថិរវេលានៃការដាក់ពន្ធនាគារបង្ខំដល់រូបកាយ មានកំណត់ ២ឆ្នាំ កាលបើប្រាក់ពិន័យ និងជនទ័ណ្ឌ សម្រេចលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ ឬ សម្រេចលើបទល្មើសគយ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធមានចំនួនលើសពី ១០.០០០.០០០៖០០ (ដប់លានរៀល) ។

ផ្នែកទី ៣

ការត្រួតទោស

មាត្រា ៨១.-

កាលបើនៅក្នុងនីតិវិធីតែមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវបានសម្រេចថាមានពិរុទ្ធពីបទល្មើសច្រើនបទក្នុងនោះមានបទល្មើសណាមួយចូលក្នុងចំណោមបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ ជននោះត្រូវទទួលរងគ្រប់ទោសទាំងអស់ដែលបានសម្រេច ហើយទោសពន្ធនាគារត្រូវអនុវត្តត្រួតគ្នា ក្នុងកំរិតមិនឱ្យលើសពីអតិបរមានៃទោសដែលខ្ពស់បំផុត ។

កាលបើនៅក្នុងនីតិវិធីដាច់ពីគ្នា ជនជាប់ចោទត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើសច្រើនបទ ក្នុងនោះមាន បទល្មើសណាមួយចូលក្នុងចំណោមបទល្មើសដែលរៀបរាប់ខាងលើ ហើយបើហេតុការណ៍ដែលបានបណ្តាលឱ្យផ្តន្ទាទោសណាមួយ បានប្រព្រឹត្តឡើងមុនការផ្តន្ទាទោសមួយទៀតចូលជាស្ថាពរ ជននោះត្រូវទទួលគ្រប់ទោសទាំងអស់ដែលបានសម្រេច ហើយទោសដាក់ពន្ធនាគារត្រូវអនុវត្តត្រួតគ្នា ក្នុងកំរិតមិនឱ្យលើសពីអតិបរមានៃទោសដែលខ្ពស់បំផុត ។

ជំពូកទី ២២

បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការរក្សាទុកឬការបំផ្លាញចោលនូវរុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលបានឃាត់ទុក

ផ្នែកទី ១

ការធ្វើនិងល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការរក្សាទុកត្រាអាចម៍ល័ក្ខ

មាត្រា ៩២.-

ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ និង ក្នុងមាត្រា ៩៨ និង ៩៩ ថ្នាំញៀន សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទនិងសារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀនត្រូវឃាត់ទុក ហើយដាក់ក្នុងកញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហឹបបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ តាំងពីពេលរកឃើញ ។

កញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហឹប បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យការពារបានកុំឱ្យមានការលួចដកហូតរុក្ខជាតិឬសារធាតុក្នុងនោះ ។

កញ្ចប់បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខនិមួយៗត្រូវដាក់លេខរៀងនិងមានសរសេរពីលើសំបកកញ្ចប់ឬសរសេរលើស្លាកបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ រាយសេចក្តីអំពីប្រភេទនិងទម្ងន់រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលនៅក្នុងនោះ ព្រមទាំងចំនួនកញ្ចប់ដែលមានរុក្ខជាតិឬសារធាតុដែលមានក្នុងនោះ ។ កំណត់ហេតុមួយត្រូវធ្វើភ្លាមបញ្ជាក់ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទីកន្លែងកាលៈទេសៈនៃការរកឃើញ បញ្ជាក់ពីរុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលឃាត់ទុក បញ្ជាក់ទម្ងន់និងវិធីថ្លឹងដែលបានប្រើនិងបញ្ជាក់ពីតេស្ត និងលទ្ធផលនៃតេស្តនោះប្រសិនបើបានធ្វើ ។ កំណត់ហេតុនោះបញ្ជាក់ផងដែរ នូវចំនួនកញ្ចប់បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខនិងរាយសេចក្តីដូចមានចែងខាងលើឡើងវិញ ។

កំណត់ហេតុបញ្ជាក់ទីកន្លែងដែលយកកញ្ចប់ប្រអប់ឬហឹបបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខទៅតម្កល់ទុកព្រមទាំងកំណត់សំគាល់ផ្សេងទៀតដែលមានប្រយោជន៍ ។

កំណត់ហេតុនិងកំណត់សរសេរលើកញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហឹបនិមួយៗត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអ្នកដែលបានចូលរួមរៀបចំធ្វើកញ្ចប់ទាំងអស់នោះ ។

កញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហឹប បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ត្រូវរក្សាទុកក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌសមស្រប ដើម្បីការពារកុំឱ្យមានការលួចឬតែបន្លំបាន ។ ការយកកញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហឹប បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខទៅណាមកណាក្រោយមកទៀត ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុមួយកត់ត្រាបញ្ជាក់ពីទីកន្លែងដែលយកទៅដាក់និងកម្មវត្ថុនៃចលនានោះ ។

កំណត់ហេតុនេះកត់ត្រាថា ឬមួយត្រាអាចម៍ល័ក្ខនិងកញ្ចប់ទាំងអស់នៅល្អគង់វង្ស ហើយថាចំនួនមានត្រឹមត្រូវតាមចំនួនក្នុងកំណត់ហេតុឃាត់ទុក ឬថាមានការបាត់បង់ ឬមានការខូចខាតត្រាអាចម៍ល័ក្ខនិងមានការប្រែភាពដើម ។

ផ្នែកទី ២

ការដកយកជាសំណាក

មាត្រា ៨៣.-

អាជ្ញាធរតុលាការមានសមត្ថកិច្ចដកយកជាបន្ទាន់នូវសំណាកយ៉ាងតិចបីកញ្ចប់ ឬតាមចំនួនដែលត្រូវការជាចាំបាច់នៅចំពោះមុខជនពាក់ព័ន្ធក្នុងបទល្មើស ឬបើគ្មានអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅចំពោះមុខសាក្សីពីរនាក់ ដើម្បីធ្វើជាភស្តុតាងនិងជាការកត់សម្គាល់ភិនភាគនៃរុក្ខជាតិ ឬសារធាតុដែលឃាត់ទុក ។ សំណាកនិមួយៗត្រូវដាក់ក្នុងកញ្ចប់បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ។ លើកញ្ចប់ លើស្លាកភ្ជាប់និងត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ត្រូវមានកត់ចំណាំប្រភេទនិងទម្ងន់នៃវត្ថុនៅខាងក្នុង ។ បន្ទាប់ពីការដកយកសំណាកហើយ ត្រូវបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខឡើងវិញលើកញ្ចប់ដើម ហើយត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុមួយបញ្ជាក់ចំនួនសំណាក ដែលបានដកយកប្រភេទ និងទម្ងន់នៃរុក្ខជាតិនិងសារធាតុ ដែលមានក្នុងកញ្ចប់និមួយៗព្រមទាំងការផ្លាស់ប្តូរទៅលើត្រាអាចម៍ល័ក្ខដើម ។ កំណត់ហេតុនិងការសរសេរបញ្ជាក់ទាំងអស់លើសំណាកនិមួយៗនិងលើត្រាអាចម៍ល័ក្ខដែលបិទឡើងវិញ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយជនទាំងអស់ដែលបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការដកសំណាក ។/

ផ្នែកទី ៣

កោសលវិច័យ

មាត្រា ៨៤.-

កោសលវិច័យដោយអ្នកជំនាញដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ ដើម្បីឱ្យបានដឹងអំពីប្រភេទធាតុផ្សំនិងកំរិតធាតុសកម្មរបស់រុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលឃាត់ទុក ត្រូវធ្វើដោយឆាប់បំផុតបន្ទាប់ពីការឃាត់ទុក ដើម្បីចៀសវាងការខូចខាតថយចុះនូវសារធាតុរូបវត្ថុនិងជាតិគីមីនៃវត្ថុនោះ ។ អ្នកជំនាញត្រូវបញ្ជាក់ក្នុងរបាយការណ៍របស់ខ្លួននូវចំនួនសំណាក ដែលគេបានប្រគល់ឱ្យអំពីប្រភេទនិងទម្ងន់នៃរុក្ខជាតិនិងសារធាតុ ដែលមាននៅក្នុងសំណាកនីមួយៗ ចំនួនសំណាកដែលបានប្រើប្រាស់ធ្វើកោសលវិច័យ ហើយប្រសិនបើមាន ត្រូវបញ្ជាក់ចំនួនសំណាកដែលប្រមូលមកវិញសល់ពីការធ្វើកោសលវិច័យនិងការប្រែប្រួលទៅលើសំណាកទាំងនោះ ។

ផ្នែកទី ៤

ការប្រគល់និងការបំផ្លាញចោលនូវសារធាតុទាំងឡាយដែលបានឃាត់ទុក

មាត្រា ៨៥.-

លើកលែងតែក្នុងករណីដែលការរក្សាទុករុក្ខជាតិនិងសារធាតុឃាត់ទុកជាការចាំបាច់ដាច់ខាតសម្រាប់ដំណើរការនីតិវិធី អាជ្ញាធរខាងតុលាការក្រោយពីបានឃាត់ទុក ឬក្រោយពីដកយកសំណាក ត្រូវបញ្ជានិងចាត់ការឱ្យអនុវត្តជាបន្ទាន់នូវ :

-ការប្រគល់ឱសថដែលអាចប្រើប្រាស់បានឱ្យទៅក្រសួងសុខាភិបាល ។

-ការប្រគល់រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលអាចប្រើប្រាស់ក្នុងឧស្សាហកម្មឱសថឬប្រើផ្សេងទៀតឱ្យទៅក្រសួងសុខាភិបាល ។

-ការបំផ្លាញចោលទាំងស្រុងនូវរុក្ខជាតិនិងសារធាតុផ្សេងទៀត ដែលត្រូវធ្វើភ្លាមៗ និងតាមមធ្យោបាយសមស្របបំផុត នៅចំពោះមុខគណៈកម្មការដែលត្រូវបង្កើតឡើង ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ក្នុងករណីដែលការរក្សាទុករុក្ខជាតិនិងសារធាតុជាការចាំបាច់សម្រាប់ដំណើរការនីតិវិធី ការប្រគល់ ឬការបំផ្លាញចោលត្រូវធ្វើយ៉ាងឆាប់បំផុតក្រោយពេលដែលសេចក្តីសម្រេចរឹបអូសត្រូវចូលជាស្ថាពរ ។/

ការប្រគល់និងការបំផ្លាញចោល ត្រូវពិនិត្យកត់ត្រាក្នុងកំណត់ហេតុមួយ ដែលមានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់អំពីអាចម៍ល័ក្ខដែលត្រូវបានប្រគល់ឬបំផ្លាញចោល ។

ស្លាកនៃត្រាអាចម៍ល័ក្ខឬចំណាររនៅលើកញ្ចប់ ត្រូវដាក់ជាឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយកំណត់ហេតុដែលត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយបុគ្គលទាំងអស់ដែលបានចូលរួមក្នុងការប្រគល់ឬការបំផ្លាញចោលនោះ ។

ជំពូកទី ២៣
ការផ្តល់នៅអនីតិជននូវជាតិគីមីពុលសម្រាប់ហិតស្រូប

មាត្រា ៨៦.-

ជនដែលដឹងច្បាស់ហេតុផល ហើយនៅតែផ្តល់ឱ្យអនីតិជនហិតស្រូបនូវជាតិគីមីពុលណាមួយដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ។

ជំពូកទី ២៤
វិធានការប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដោយបំពាន
ផ្នែកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៨៧.-

ការប្រើគ្រឿងញៀនដោយបំពាននិងការប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនមានន័យថា ការប្រើគ្រឿងញៀនហាមឃាត់និងការប្រើប្រាស់ក្រៅបញ្ជារបស់គ្រូពេទ្យ នូវគ្រឿងញៀនឯទៀតៗដែរ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

អ្នកញៀនជាតិពុលគឺជនដែលចំណុះគ្រឿងញៀន ទាំងរូបកាយ ទាំងស្មារតីបានន័យថាមិនអាចអត់បាននូវគ្រឿងញៀនដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ការព្យាបាលបន្សាបជាតិពុល គឺការព្យាបាលបំបាត់ការចំណុះរូបកាយទៅនឹងគ្រឿងញៀន ។

មាត្រា ៨៨.-

ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនហាមឃាត់និងការប្រើប្រាស់ក្រៅពីវេជ្ជបញ្ជានូវគ្រឿងញៀនឯទៀតៗដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ត្រូវហាមឃាត់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ផ្នែកទី ២

វិធានការព្យាបាល

មាត្រា ៨៩.-

អ្នកញៀនជាតិពុល ដែលចូលទៅសុំព្យាបាលដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬអង្គការឯកទេសណាមួយឬគិលានដ្ឋានណាមួយ ត្រូវបានទទួលរក្សាការសម្ងាត់ពីអង្គការទាំងនោះបើសាមីខ្លួនសុំយ៉ាងនេះ ។ ចំណាយលើការព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យឬអង្គការឯកទេស ឬគិលានដ្ឋានរបស់រដ្ឋត្រូវជាបន្ទុកទាំងស្រុងរបស់រដ្ឋ ។

ជនដែលទទួលការព្យាបាលក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលចែងនៅវាក្យខ័ណ្ឌទី ១ អាចសុំឱ្យមន្ទីរពេទ្យរឺអង្គការដែលព្យាបាលចេញលិខិតបញ្ជាក់ឈ្មោះខ្លួន ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ រយៈពេលនិងកម្មវត្ថុនៃការព្យាបាល ។

មាត្រា ៩០.-

ការចោទប្រកាន់មិនត្រូវធ្វើលើជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៨ កថាខ័ណ្ឌទី ២ ហើយបានចូលខ្លួនដោយខ្លួនឯងទៅទទួលការព្យាបាលមុនការចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ៩១.-

ព្រះរាជអាជ្ញាអាចកោះហៅជនដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៨កថាខ័ណ្ឌទី ២ ឱ្យចូលទៅបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការក្នុងរយៈពេលមិនតិចជាង ១ខែ ហើយក៏មិនលើសពី ៦ខែ ហើយអាចបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួនក្នុងរយៈពេល ៨ថ្ងៃ ទៅក្នុងគ្រឹះស្ថានព្យាបាល...

ណាមួយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៨៩ ដើម្បីទទួលការព្យាបាលសមស្របតាមសុខភាពរបស់ខ្លួន។ ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅគ្រឹះស្ថានព្យាបាលនោះ។

បើជននោះមិនចូលខ្លួនទៅគ្រឹះស្ថានព្យាបាលទេ ឬក៏គេចវេសពីការព្យាបាលដែលគ្រឹះស្ថាននោះកំណត់ឱ្យធ្វើ តុលាការត្រូវយកបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៩៤ ទៅអនុវត្តលើជននោះ ។

បើជននោះបានទទួលការព្យាបាលតាមបង្គាប់រហូតដល់ទីបញ្ចប់ ឬបើជននោះបានបន្តការព្យាបាលដោយទៀតទាត់ តុលាការអាចប្រកាសថាមិនដាក់ទោស ។

មាត្រា ៩២.-

ជនដែលត្រូវជាប់ចោទពីបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៨ បើពិនិត្យទៅឃើញថាជននោះញៀនជាតិពុល តុលាការអាចសម្រេចបង្ខំឱ្យជននោះ ទៅទទួលវិធានការព្យាបាលសមស្របនឹងសុខភាពរបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលអនុវត្តនីតិវិធី ។

បើជននោះទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ទីបញ្ចប់ តុលាការអាចសម្រេចត្រឹមតែធ្វើការព្រមានប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៩៣.-

អ្នកញៀនជាតិពុលដែលត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពីបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩៨ កថាខ័ណ្ឌទី២ អាចសុំដោយស្ម័គ្រចិត្តចូលទៅព្យាបាលតាមសភាពនៃសុខភាពរបស់ខ្លួនបាន ក្រោយពីការកាត់ទោស ។ ក្នុងករណីនេះការអនុវត្តន៍ទោសត្រូវផ្អាកសិន ។ សាមីជនដែលបានទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ចប់ ត្រូវចាត់ទុកថាបានទទួលរងទោសរួចហើយ ។

ទោសនោះ ត្រូវយកមកអនុវត្តវិញភ្លាម កាលបើទណ្ឌិតមិនព្រមទទួលការព្យាបាល ឬមិនព្រមទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ចប់ ។

មាត្រា ៩៤.-

ជនណាគេចវេសពីវិធានការព្យាបាល ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩១ និងមាត្រា ៩៥ ដល់មាត្រា ៩៧ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៩៥.-

តុលាការថ្នៃករដ្ឋបាលវេណីដែលបានទទួលបណ្តឹងពីសហព័ន្ធ ឬពីឪពុកម្តាយ ឬសាច់ញាតិរបស់សាមីជន ឬពីអយ្យការប្តឹងទៅតុលាការរដ្ឋបាលវេណីថា សាមីជនដែលជាអ្នកញៀនជាតិពុលជាមនុស្ស ដែលគេស្គាល់ថាមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកដទៃនោះ តុលាការរដ្ឋបាលវេណីអាចបង្ខំសាមីជននោះ ឱ្យស្ថិតនៅព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យឬអង្គការឯកទេសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៩ ។

មាត្រា ៩៦.-

កាលបើអ្នកញៀនជាតិពុលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលមិនធ្ងន់ធ្ងរមិនឹងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារហើយបើជននោះមិនដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារដោយល្បួរទោស ឬមិនល្បួរទោសក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំកន្លងទៅទេ នោះតុលាការអាចសម្រេចមិនដាក់ទោសប៉ុន្តែត្រូវបង្ខំជននោះឱ្យទៅទទួលការព្យាបាល ។

មាត្រា ៩៧.-

អ្នកញៀនជាតិពុល ដែលតុលាការផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារលើសពី ៦ខែ ដោយល្បួរទោសពីបទល្មើសផ្សេងទៀត នោះតុលាការអាចបង្ខំឱ្យជននោះទទួលវិធានការព្យាបាល ។

ផ្នែកទី ៣

វិធានការបង្ក្រាប

មាត្រា ៩៨.-

ទោះបីមានបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៧ ក៏ដោយ ជនណាប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ដោយរក្សាទុក ទិញ ឬដាំដុះដោយចេតនាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួននូវរុក្ខជាតិ ឬសារធាតុដែលចាត់ទុកជាថ្នាំញៀន ឬសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

ជនណាប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវរុក្ខជាតិ ឬសារធាតុដែលចាត់ទុកជាថ្នាំញៀនឬសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ /

១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៖០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៖០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

ទោសខាងលើនេះត្រូវទ្វេរជាពីរ ប្រសិនបើអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាអ្នកមានមុខរបរខាងគ្រប់គ្រងនិងព្យាបាលសុខភាព ។

ក៏ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើក្នុងកាលៈទេសៈនៃមូលហេតុ ដែលបទល្មើសណាមួយចែងខាងលើបានប្រព្រឹត្តដោយមានបរិមាណបន្តិចបន្តួចនិងប្រព្រឹត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌទទួលទានតាមទម្លាប់ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចឱ្យជនប្រព្រឹត្តនោះរួចខ្លួនពីបទចោទ ។ ប្រសិនបើរឿងនេះទៅដល់តុលាការ ប្រធានតុលាការ អាចសម្រេចឱ្យចារីនៃហេតុការណ៍នេះមិនបាច់ទទួលទោស ឬគ្រាន់តែព្រមានជននោះតែប៉ុណ្ណោះ ។ ត្រូវចាត់ទុកថាជាការទទួលទានតាមទម្លាប់ ការទទួលទានដែលមិនបណ្តាលឱ្យញៀន ហើយអ្នកទទួលទានជាអ្នកស្រុកទទួលទានតាមផ្នត់គំនិតប្រព្រឹត្តពីយូរណាស់មកហើយ ។

មាត្រា ៩៩.-

ជនណាដែលបើកបរយានយន្តតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ឬផ្លូវអាកាស នៅពេលដែលខ្លួនស្ថិតក្រោមឥទ្ធិពលនៃថ្នាំមានសារជាតិញៀន ដែលខ្លួនបានប្រើដោយខុសច្បាប់ និងបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ទោះបីគ្មានសញ្ញាបង្ហាញឱ្យឃើញពីក្រៅថាខ្លួនញៀនក៏ដោយ ក៏ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៖០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៖០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

ជនណាប្រកែកមិនព្រមដាក់ខ្លួនឱ្យគេធ្វើតេស្តពិនិត្យគ្រឿងញៀន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងនៅវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ ។

ក្នុងករណីបង្កឱ្យមានរបួសស្នាម ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរដល់អាយុជីវិតអ្នកដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាបីដងនៃអតិបរមាទោសកំណត់ ។/

ជំពូកទី ២៥
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
ផ្នែកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិរួមស្តីពីបត្យាប័ននិងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការ

មាត្រា ១០០.-

ក្នុងករណីគ្មានសន្ធិសញ្ញា បត្យាប័ននិងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃជំពូកទី ២៥ ដែលអនុវត្តបានផងដែរ ទៅលើចំណុចដែលមិនបានបញ្ញត្តិដោយសន្ធិសញ្ញា ។

មាត្រា ១០១.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនចាត់ទុកបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះ ជាបទល្មើសខាងសារពើពន្ធ ឬនយោបាយ ឬក៏ជាបទល្មើសដែលមានមូលហេតុនយោបាយ ដើម្បីប្រកែកមិនព្រមធ្វើបត្យាប័នចារីនៃបទល្មើសទាំងនោះឬមិនព្រមជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ពីបទអាជ្ញា និងនីតិវិធីនៃតុលាការចំពោះបទល្មើសខាងលើនេះឡើយ ។

ផ្នែកទី ២
បត្យាប័ន

មាត្រា ១០២.-

ល័ក្ខខ័ណ្ឌ នីតិវិធីនិងលទ្ធផលនៃបត្យាប័នចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែងជាពិសេសក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ត្រូវបានកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី២៥នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១០៣.-

បត្យាប័ននឹងត្រូវបានបដិសេធដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា កាលបើអាជ្ញាធរខាងតុលាការកម្ពុជា យល់ថាបទល្មើសមិនធ្ងន់សមល្មមនឹងធ្វើបត្យាប័ន ឬកាលបើអាជ្ញាធរតុលាការកម្ពុជាយល់ថាវិធានការនេះ អាចសម្រួលឱ្យធ្វើការចោទប្រកាន់ឬដាក់ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌទៅលើជនណាម្នាក់ដោយសារតែមូលហេតុពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ឬមតិនយោបាយរបស់គេ ។/

មាត្រា ១០៤ ៈ

លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀងឬការសម្រុះសម្រួលជាមួយនិងរដ្ឋដែលជាអ្នកប្តឹងសុំរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដាក់រឿងជូនទៅអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីចាត់ការជុំនំជំរះបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌកាលបើរាជរដ្ឋាភិបាលបដិសេធនីតិវិធីបញ្ជូនបនដោយមូលហេតុ :

-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬនៅលើនាវាបង្ហូតទង់ជាតិខ្មែរ ឬនៅលើអាកាសយានមានលេខសំគាល់ស្របទៅនឹងច្បាប់កម្ពុជាជាធរមាននៅពេលដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។

-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋខ្មែរ

-ឬអ្នកដែលសន្មត់ថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ១០៥ ៈ

កាលបើរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកែកមិនព្រមធ្វើបត្យាប័នដែលគេសុំដើម្បីអនុវត្តទោសដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ដោយសម្អាងថាទណ្ឌិតជាពលរដ្ឋខ្មែរ ហើយបើរដ្ឋជាអ្នកសុំនោះ សុំឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចាត់ឱ្យអនុវត្តទោសឬសំណល់ទោសដោយខ្លួនឯង នោះរាជរដ្ឋាភិបាលបញ្ជូនពាក្យសុំទៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ដើម្បីពិនិត្យពីនិយតភាពនៃបណ្តឹង និងពីភាពត្រឹមត្រូវតាមបញ្ញត្តិច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួចសម្រេចទៅតាមច្បាប់ ។ កាលបើទោសដែលបានផ្តន្ទាតាមប្រភេទឬតាមថិរវេលា ជាទោសមានភាពធ្ងន់ជាងទោសដែលចែងក្នុងច្បាប់កម្ពុជាចំពោះរឿងដូចគ្នា នោះតុលាការនៃលំនៅដ្ឋាន ឬនៅទីឃុំឃាំងទណ្ឌិត តាមបណ្តឹងដែលធ្វើឡើងដោយទណ្ឌិតខ្លួនឯងឬដោយអយ្យការ ត្រូវយកទោសដែលស្របនឹងច្បាប់កម្ពុជាមកដាក់ជំនួស ឬបន្ថយទោសដែលកាត់នៅឯបរទេសមកត្រឹមទោសអតិបរមាដែលមានចែងក្នុងច្បាប់កម្ពុជា ។

មាត្រា ១០៦ ៈ

បើកាលៈទេសៈទាមទារ ហើយក្នុងករណីប្រញាប់ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចបញ្ជាឱ្យចាប់ខ្លួនជនបរទេសជាបណ្តោះអាសន្ន បន្ទាប់ពីបានទទួលដំណឹងដែលបានធ្វើផ្ទាល់មកខ្លួន តាមគ្រប់មធ្យោបាយបញ្ជូនសារ ដែលមានទុកស្នាមជាលាយល័ក្ខអក្សរថា នៅរដ្ឋជាអ្នកសុំមានសេចក្តីសម្រេចពីតុលាការបញ្ជាឱ្យចាប់ខ្លួនឬដាក់ទោសសាមីខ្លួននោះ ពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែល

មានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាជូនដំណឹងអំពីការចាប់ខ្លួននេះទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ជនដែលត្រូវចាប់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌខាងលើនេះ អាចត្រូវបានដោះលែងឱ្យរួចខ្លួនវិញ បើក្នុងរយៈពេល ២០ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃចាប់ខ្លួនមក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាឥតបានទទួលពាក្យសុំបញ្ជាប័នជាផ្លូវការទេ ។

មាត្រា ១០៧.-

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាអាចយល់ព្រមឱ្យធ្វើបញ្ជាប័ន ដោយគ្រាន់តែបានឃើញពាក្យសុំចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបើជនដែលគេទាមទារឱ្យចាប់ខ្លួននោះយល់ព្រមជាលាយល័ក្ខអក្សរ នៅចំពោះមុខព្រះរាជអាជ្ញា ឱ្យគេបញ្ជូនខ្លួនត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញភ្លាម ។

ផ្នែកទី ៣

ការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការ

មាត្រា ១០៨.-

ក្នុងករណីនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ អាជ្ញាធរខាងតុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចប្រគល់អំណាចឱ្យទៅអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយនិងអាចទទួលអំណាចពីអាជ្ញាធរតុលាការនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយដែរ ដើម្បី :

១-ប្រមូលយកសក្ខីភាពឬយកចម្លើយដែលឆ្លើយតាមផ្លូវតុលាការ ។

២-ឱ្យដំណឹងពីលិខិតផ្សេងៗ របស់តុលាការ ។

៣-ធ្វើការឆែកឆេរនិងឃាត់ទុក ។

៤-ធ្វើការពិនិត្យវត្ថុ និងទីកន្លែង ។

៥-ផ្តល់ពត៌មាននិងវត្ថុតាង ។

៦-ចេញច្បាប់ដើមឬសេចក្តីចម្លងដោយមានបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមនៃឯកសារនិងសំណុំរឿងរាប់ទាំងសេចក្តីស្រង់បញ្ជីប្រាក់ពីធនាគារ ឯកសារគណនេយ្យ សំណុំរឿងរបស់ក្រុមហ៊ុននិងឯកសារពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងលិខិតយថាភូត ឬលិខិតឯកជន ។

៧-បង្ហាញឬផ្តល់សាក្សី អ្នកជំនាញឬជនដទៃទៀត រាប់ទាំងជនជាប់ឃុំខ្លួនផងដែលយល់ព្រមជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេតឬយល់ព្រមចូលរួមក្នុងនីតិវិធី ។៸

៨-ផ្ទេរនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក្នុងករណីដែលការផ្ទេរនេះត្រូវធ្វើជាចាំបាច់ ក្នុងផលប្រយោជន៍គ្រប់គ្រងការងារតុលាការឱ្យបានល្អ ។

៩-រកអត្តសញ្ញាណ ឬរាវរកធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សម្ភារៈ និងសារធាតុទាំងឡាយ ដើម្បីប្រមូលធាតុផ្សំនៃភស្តុតាង ។

១០-ដាក់ក្រោមវិធានការរក្សាទុកជាបណ្ដោះអាសន្ននូវផលិតផលនិងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើស ព្រមទាំងបរិក្ខារ សម្ភារៈនិងសារធាតុដែលប្រើប្រាស់ឬទុកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

១១-ចាត់ឱ្យអនុវត្តសេចក្ដីសម្រេច ដែលបញ្ជាឱ្យធ្វើការរឹបអូសផលិតផលទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សម្ភារៈនិងសារធាតុទាំងឡាយ ។

១២-បញ្ជាឱ្យធ្វើការរឹបអូសវត្ថុទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងចំណុចខាងលើ។

១៣-ឱ្យដឹងពីការចោទប្រកាន់ ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

១៤-សួរចម្លើយជនជាប់ចោទ ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃការសុំជំនួយខាងតុលាការទៅបណ្ដារដ្ឋបរទេស ឬល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលត្រូវចាត់ការលើពាក្យសុំជំនួយខាងតុលាការពីបណ្ដារដ្ឋបរទេស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២៦

ការសម្របសម្រួលការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ និងការធ្វើជួញដូរគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

ផ្នែកទី ១

ការសម្របសម្រួល ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ គ្រឿងញៀនដោយបំពាន

មាត្រា១០៩.-

អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន អនុវត្តនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ដោយបំពាននូវគ្រឿងញៀន ។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃអាជ្ញាធរជាតិ រៀបចំការប្រជុំពិភាក្សារបស់អាជ្ញាធរជាតិនិងដាក់ចុះឱ្យអនុវត្តសេចក្ដីសម្រេចទាំងឡាយរបស់អាជ្ញាធរជាតិ ។

សមាសភាព និងមុខនាទីរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ២

ការសម្របសម្រួលនៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនិងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

មាត្រា ១១០.-

នាយកមន្ទីរប្រឆាំងគ្រឿងញៀននៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ប្រមូលផ្ដុំព័ត៌មានទាំងអស់ដែលអាចសម្រួលការស្រាវជ្រាវរកនិងការបង្ក្រាបជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ហើយសម្រួលប្រតិបត្តិការទាំងអស់នៅក្នុងផ្ទៃប្រទេស ក៏ដូចជាក្នុងផ្ទៃអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្ក្រាបជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់។

សមាសភាពនិងមុខនាទីរបស់នាយកមន្ទីរខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២៧

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១១.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៧

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្ថលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
នរោត្តម រណឫទ្ធិ	**ហ៊ុន សែន**

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន
សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង ទី២
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ចែម ស្ងួន